Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: „Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIII. Ч. 142. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 27-го ЛИПНЯ 1956. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 27, 1956. No. 142. VOL. LXIII.

ІТАЛІЙСЬКИЙ І ШВЕДСЬКИЙ ПАСАЖИРСЬКІ КОРАБЛІ ЗУДАРИЛИСЬ НА АТЛАНТИКУ У ВІДДАЛЕНІ 60 МИЛЬ ВІД ОСТРОВА НАНТОКЕТ. ІТАЛІЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ ЙДЕ НА ДНО; ВСІ ПАСАЖИРИ ВРЯТОВАНІ

Опівночі з середи на четвер, з 25 на 26-го липня, на Атлантику у віддаленні 60 миль від острова Нантокет біля побережжя стейту Массачусетс, зударились два трансатлантійські пасажирські кораблі: італійський „Андреа Дорія" і шведський „Стокгольм". Обидва кораблі важко пошкоджені. Андреа Дорія, що мав на чердаку 1.130 пасажирів і біля 500 осіб залоги, вже вкоротці після зудару, який трапився точно о год. 11:20 перед північчю, переслав СОС, прохаючи рятунку. В четвер о год. 9-ій рано він ще держався на поверхні води. „Стокгольм", що мав на чердаку 586 пасажирів, був дещо легше пошкоджений і в четвер рано повільно, але власними силами та в асисті готових до рятунку інших кораблів, пробував плисти до порту в Ню Йорку.

„Спасайте наші душі"

В четвер о год. 12:15 досвіта корабель Андреа Дорія передав через радіо перший тривожний сиґнал С. О. С. — „спасайте наші душі". Кілька хвилин пізніше він подав другий подібний сиґнал, повідомляючи про „безпосередню загрозу" та прохаючи рятункових човнів, бо власних не міг використати з уваги на пошкодження. Рівночасно корабель повідомив, що він не знає, як довго зможе ще користуватись своїми радіо-апаратами та взагалі як довго зможе вдержатись на поверхні води. Прибережна сторожа зі свого боку повідомила, що положення корабля Андрея Дорія „дуже критичне". Сам корабель, прохаючи рятункових човнів, прохав рівночасно і медичної допомоги, з чого виходило б, що при зударі були ранені.

Спішать на допомогу

Розпачливе „спасайте наші душі" з корабля Андреа Дорія переловила не тільки прибережна сторожа, але й деяка кількість інших кораблів, що находилась в той час в околиці місця катастрофи. Вже в год. 1:05 відповів великий французький корабель „Іль де Франс", що був в дорозі з Ню Йорку до Франції, повідомляючи, що впродовж 40 хвилин він уже може бути на місці катастрофи. Негайно, в коротких інтервалах часу, відгукнулась ще деяка кількість інших кораблів, а прибережна сторожа зі свого боку змобілізувала та вислала на рятунок багато своїх кораблів, включно із двома нищильниками.

Важкі умови рятунку

В четвер о год. 9-ій ранку ще не були відомі причини зудару „Стокгольму", що плив з Ню Йорку до Швеції, з люксусовим італійським кораблем „Андреа Дорія", що плив з Італії до Ню Йорку, але рятункову акцію поважно утруднювала мряка, хоч океан не був бурхливий. Через мряку в рятунковій акції не могли взяти участи літаки, а сильні світла з кораблів могли тільки на малу віддаль освітити простір. Все ж таки в четвер рано вже були вістки, що всі пасажири з корабля„ Андреа Дорія" були врятовані та на чердаках інших кораблів були в дорозі до Ню Йорку. Один з перших кораблів, який поспішив на рятунок, був французький пасажерський корабель „Іль де Франс", що попереднього дня відчалив з Ню Йорку і тепер знову вертається до Ню Йорку з частиною пасажирів з Андреа Дорія. Інших пасажирів забрали інші кораблі, що поспішили на рятунок. В четвер о год. 8-ій рано на чердаку „Андреа Дорія" був залишився ще тільки капітан корабля та 11 моряків. Були побоювання, що вони можуть відмовитись від рятунку.

Визначні пасажири

На кораблі „Андреа Дорія" було цілий ряд визначних осіб з політичного, господарського та мистецького світу. На цьому кораблі вертався з Італії до Америки посадник Филаделфії Ричардсон Ділворт з дружиною, були там два директори нафтової компанії Стандарт Ойл з Ню Джерзі та ряд інших відомих імен.

Зударені кораблі належали до найкращих

Шведський корабель „Стокгольм", що є власністю Шведсько-Американської мореплавної лінії, та „Андреа Дорія", власність італійської корабельнол лінії, належали до найкращих пасажирських кораблів своїх країн та були гордістю їхньої торговельної фльоти. „Стокгольм" був збудований в 1948-му році та міг перевозити, після пізнішої перебудови, 600 подорожних, маючи 150 осіб залоги. Він був найбільшим кораблем збудованим у шведських корабельних варстатах. Корабель „Андреа Дорія", збудований коштом 29 мільйонів в 1952-му році, був символом відродженого після війни італійського торговельного мореплавства. Він мав 30,000 тони поємности та належав до найбільш люксусових пасажирських кораблів.

КОНҐРЕС ВИКІНЧУЄ ПРАЦЮ ПЕРЕД ВАКАЦІЯМИ

КОНФЕРЕЦІЯ ПРИЗНАЧИЛА НА ДОПОМОГУ ЗАКОРДОНОВІ 3,766,570,000 ДОЛЯРІВ; СЕНАТ ПРИЙНЯВ БУДІВЕЛЬНИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО БУДОВУ 70,000 МЕШКАНЬ; НЕ БУДЕ УХВАЛЕНИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ОХОРОНУ ГРОМАДЯНСЬКИХ ПРАВ.

Вашингтон. — Обидві палати Конґресу з поспіхом ухвалюють законопроєкти, щоб ще в цьому тижні почати вакації. Спільна Конґресова Конференція, складена з сенаторів і конґресменів, погодилися на компромісовий законопроєкт про видатки на допомогу закордонові в сумі 3,766,570,000 долярів. Ця сума буде збільшена на 240,000,000 долярів із попередньо ухваленої суми. Конференція мала вибирати між двома сумами, бо Сенат призначив був на оборону закордонові суму 4,110,920,000 долярів, а Палата Репрезентантів тільки 3,425,120,000 долярів. Президент Айзенгавер домагався на допомогу закордонові 4,900,000,000 долярів, хоч видатки на цю ціль в попередньому фінансовому році, який закінчився 30-го червня 1956, виносили тільки 2,700,000,000 долярів. В цьому законопроєкті знаходиться і пункт, який прийняв був Сенат, щоб припинити військову допомогу Юґославії. Але ця допомога не відноситься до тих сум, які вже були призначені для Юґославії, і не виключає допомоги Юґославії в сумі 17,000,000 долярів на економічну допомогу. Припинення допомоги Юґославії домагався республіканський сенатор Вільям Ф. Новленд, а уряд не дуже сильно боронив свого становища. Сенат пізно вночі прийняв законопроєкт про побудову дешевих мешкань в скількості 70,000 впродовж найближчих двох років. Палата Репрезентатів вже давніше прийняла законопроєкт про побудову 70,000 мешкань, як цього домагався Президент. Палата збільшила також на 500,000,000 до 3,000,000,000 долярів суму, призначену для Федеральної Будівельної Адміністрації на уділювання морґеджів та лібералізацію при будові нових домів. Конґресові провідники поінформували Президента, що на цій сесії не вдасться ухвалити законопроєкту про оборону громадянських прав, навіть якби демократичні провідники старалися про те, щоб цей законопроєкт ухвалити. Конґрес спішиться в своїй праці, бо хоче ще в цьому тижні закінчити свою працю та почати вакації. Південні члени Конґресу виступають проти цього законопроєкту, твердячи, що він порушує права стейтів. Південні демократи вели обструкцію проти цього законопроєкту в Палаті Репрезентатів, і внаслідок цього Палата його пізно ухвалила, і Сенат не має часу на його ухвалення навіть якби південні сенатори не вели обструкції в Сенаті.

Палата домагається судити Міллера за образу Конґресу

Вашинґтон. — Палата Репрезентантів більшістю 373-ох до 9-ох голосів ухвалила, судити за образу Конґресу письменника Артура Міллера, який недавно одружився з кіновою зіркою Мерілин Монро і перебуває з нею в пошлюбній подорожі в Англії. Міллера мають судити за те, що відмовився зізнавати на Комісії для Досліду Протиамериканських Дій і не хотів подати прізвищ інших комуністичних письменників, які були на зборах Комуністичної партії в 1947 році. Якщо його засудять, то він може бути покараний однорічною тюрмою і гривною в сумі 1,000 долярів. Крім Міллера, Палата Репрезентантів домагається суду ще над такими шістьма особами, які також відмовились зізнавати в Конґресі: Пітер Сіґер, Вільям Дейвіс, Джан Сімпсон, пані Енн Ясґур Клінґ, Елліот Соллівен і Джордж Тайн.

Совєтська делеґація до ОН твердить, що її члени не намовляли до повороту „на родіну"

Об'єднані Нації, Н. И. — Представник Делеґації СССР до Об'єднаних Націй видав заяву, в якій заперечує, що члени цієї делеґації намовляли до повороту „на родіну" бувшого капітана Роберта Шатова, як про це він зізнав на переслуханнях в сенатській підкомісії. Шатов зізнав, що член совєтської делеґації до ОН Ростислав Шаповалов і Алексєй Пєтухов із секретаріяту ОН намовляли його до повороту до СССР. Совєтський представник заявив, що зізнання Шатова — це частина тієї кампанії, яку ведуть ті, що не бажають, щоб між ЗДА і СССР були кращі відносини. Але в цій заяві не говорить нічого, чому державний департамент навесні цього року домагався відкликання до СССР двох членів тієї делеґації Александра К. Ґудиянова та Ніколая Ф. Туркіна за те, що намовляли моряків із „Туапсе" до повороту до СССР.

Президент вдоволений із поступу в Цивільній Обороні

Вашинґтон. — Президент Айзенгавер обговорював на зборах свого кабінету протилетунські вправи, які зорганізувала Цивільна Оборона в цьому році і виявив своє вдоволення з поступу в цій ділянці. Директор Оборонної Мобілізації Артур Флемінґ заявив журналістам: „Президент вдоволений з того поступу, який осягнула Цивільна Оборона в останньому році" Окремі частини уряду були розміщені в засекречених місцевостях і звідтам керували протилетунською обороною. Вони знаходилися в різних місцях у віддалі 300 миль від столиці. Флемінґ заявив, що багато в цій ділянці ще треба буде зробити, бо цьогорічні вправи показали, що існують ще деякі недоліки в протилетунській обороні. В останньому дні цих вправ відбувалася відбудова понищених центрів. І так директор Федеральної Цивільної Оборони Вел Пітерсон видав зарядження всім урядовим аґенціям, щоб допомогли 30,000.000 „переміщених" осіб, які залишили свої мешкання, втікаючи перед ворожим летунським налетом. Найбільше цих „бездомних" осіб було в північно-східніх і південних стейтах та в стейтах, що сусідують із великими озерами. В „понищені" райони виїхали інженерські відділи, поготівля лікарської допомоги та представники добродійних організацій, щоб нести допомогу тим, що її потребують.

Мензіс перестерігає, що зміна совєтської тактики загрожує взаєминам ЗДА і Британії

Ню Йорк. — Австралійський прем'єр Роберт Г. Мензіс, що прибув до Ню Йорку після конференції прем'єрів держав Британської Спільноти Народів, виступив із промовою на прийнятті, влаштованому в його честь Американсько-Австралійською Асоціяцією в Університетському Клюбі в Ню Йорку. Мензіс перестеріг, що Совєти намагаються вбити з допомогою своєї нової тактики клина у взаємини З'єдинених Держав і Англії. Він заявив, що солідарність З'єдинених Держав і країн Британського Коммонвелту є незвичайно важливим фактором у взаєминах з комуністичними державами. В дальшому Мензіс перестерігав перед вірою, що договори ОН можуть ґарантувати мир, бо аґресори не вважають себе зв'язаними ніякими договорами. Єдиною силою, яка стоїть за ОН, є спільна сила всіх вільних народів світу. Хоч Совєти в дечому і змінили свою поведінку та методи, але ж — на думку Мензіса — це не визначає ніякої зміни в їх основному ставленні до народів вільного світу.

Стассен перестане поборювати Ніксона, якщо Айзенгавер заявиться за ним

Вашинґтон. — Дорадник президента Айзенгавера в справах роззброєння Гаролд Е. Стассен заявив, що залишить виступати проти призначення Ричарда М. Ніксона на кандидата на віце-президента, якщо президент Айзенгавер виразно заявиться за Ніксона. Як довго цього не буде, казав Стассен, він і надалі буде обстоювати свою думку, щоб республіканським кандидатом на віце-президента був массачусетський губернатор Крістіян А. Гертер. Президент вже давніше заявив, що тішився б, якщо б міг кандидувати разом із Ніксоном, але не висловився, чи він ставить Ніксона вище понад всяких інших можливих кандидатів на це становище. Але з добре поінформованих кол повідомляють, що Гертер заявив, що виставить кандидатуру Ніксона на Номінаційній Конвенції в порозумінні з Білим Домом.

Більшість журналістів підтримує демократів, але 90 відсотків часописів є в руках республіканців

Вашинґтон. — Голова Демократичного Крайового Комітету Пол М. Ботлер заявив, що 60-80 відсотків американських журналістів підтримує засади й програму Демократичної партії. Та він додав, що аж 90 відсотків всіх часописів і журналів є в руках людей, які віддані засадам Республіканської партії. Цю заяву склав Ботлер в радіовому інтервю, в якому твердив, що видавці часописів не трактують „справедливо" демократів в редакційних статтях та в уміщуванні новинок, на які мають вплив видавці, а не співробітники часописів.

Стівенсон заперечує, що визначає на віце-президента сенаторів Кеннеді або Гомфрі

Шикаґо, Ілл. — Демократичний кандидат на президента Адлей Е. Стівенсон заперечує подану в часописах вістку, що він хотів би, щоб демократи ще перед конвенцією визначили на кандидата на віце-президента сенаторів Джана Ф. Кеннеді або Гюберта Г. Гомфрі. Стівенсон заявляє, що не обмежував числа осі, з яких мав би бути вибраний демократичний кандидат на віце-президента. „Я нікому не говорив про це, ані не думаю, щоб це було правильно" — казав Стівенсон. Він заявив, що високо цінить згаданих сенаторів, але, на його думку, є багато інших демократичних провідників, які також надаються на цей високий пост.

Арґентинські совєтські поворотці обіцяють по 5,000 долярів за перевіз до Арґентини

Буенос Айрес, Арґентина. — Члени залоги арґентинського корабля „Ентре Ріос" оповідають про те, що совєтські поворотці, які попереднім кораблем прибули до Одеси, обіцяли дати по 5,000 долярів за те, щоб їх таємно знову перевезти до Арґентини. Корабель „Ентре Ріос" 1-го знову перевезли до Арґентини. ни з 780 поворотцями та їхніми дітьми до Одеси. Як тільки цей корабель відплив від берегів Арґентини, совєтські аґенти поділили всіх поворотців на дві ґрупи, „інтелектуалів" та „робітників", і всім заборонили розмовляти з членами залоги корабля, бо це нібито „капіталістичні аґенти". Як корабель приплив до Одеси, негайно совєтські аґенти звільнили тих жінок-поворотців, які працювали як стюардеси, і на корабель ввійшли зле одіті совєтські жінки з дітьми в червоних беретах та вітали новоприбулих. Один давніший поворотець, який в Арґентині здобув звання інженера, оповідав членам залоги корабля, що його дали совєти на працю до каменолому, а коли він поїхав до Одеси, щоб проти того протестувати в арґентинському консуляті, його заарештувала „народна міліція" за те, що він хоче втекти з СССР.

Загроза комуністичної аґресії існує безперервно — заявляє адм. Радфорд

Кубі Пойнт (Філіппіни). — Дня 25 липня ц.р. відбулося урочисте відкриття морсько-повітряної станції в Кубі Пойнт на Філіппінах (на північний захід від Манілі), що є найбільшою летунською базою американської фльоти на чужій території і водночас однією з найбільших летунських баз на пограничі комуністичного світу. Промовляючи під час відкриття цієї бази, адмірал Радфорд, шеф об'єднаних штабів американських збройних сил, заявив, що він не добачає ніяких переконливих доказів на те, що комуністи відреклися своїх плянів повалення і знищення політичних, економічних і соціяльних системів вільних народів світу. На думку Радфорда, комуністична загроза існує далі і їй мусять протиставитися всіми силами об'єднаний вільний світ. Сьогодні існує — заявив Радфорд — аґресивний комуністичний бльок, який простягається від Балтійського до Південно-китайського моря і цей бльок диспонує велетенською мілітарною силою, якою може вдарити кожного часу і в кожному напрямку. Радфорд пригадав, що комуністи, анектувавши території або частини території 15 країн, і зробивши їх своїми невільницькими колоніями, панують сьогодні над третиною всього людства і навіть проклямують своє бажання встановити комуністичну систему в усьому світі. Підкресливши вагу і значення нової бази не тільки для оборони Філіппін, але і для оборони всього вільного світу, Радфорд заявив, що Америка дотримає своїх зобов'язань супроти Філіппін і дасть їм всю потрібну допомогу і тепер і в майбутньому на випадок аґресії. Він подав теж до відома, що в найближчому фіскальному році Філіппіни одержать від ЗДА 30 турбомоторових літаків типу Ф-86.

За прикладом Єгипту вже й Судан хоче купувати зброю від чеських комуністів

Каїро. — Прем'єр Судану Абдуллаг Кгаліль, який став прем'єром незалежного Судану щойно минулого місяця, заявив у Кгартумі в розмові з кореспондентом одного каїрського журналу, що Судан задумує купувати в Чехословаччині важкі танки і турбоморові літаки. В цій справі ведуться переговори і незабаром має бути підписаний формальний договір. Кгаліль подав водночас до відома, що він вів у цій справі розмови з британським урядом, але уряд Судану мусів відкинути британську оферту, бо вона була зв'язана з деякими передумовами. Кгаліль побував недавно в Каїро, де конферував з єгипетським президентом Абделем Нассером, що вже раніше почав купувати для Єгипту зброю від комуністів. Вернувшися з Каїро, Кгаліль вирішив теж купувати зброю і військовий виряд від комуністичної Чехословаччини, вважаючи, що добре й модерне озброєння куди важливіше від великої скількости армії. Говорячи про свої відвідини в Єгипті, прем'єр Кгаліль підкреслив, що Судан не має бажання об'єднуватися з Єгиптом і що Нассер ставиться до Судану із щирою прихильністю.

Під час сутички біля Єрусалиму поранено знову члена комісії ОН

Єрусалим. — Йорданські селяни в околиці Єрусалиму почали обстрілювати групу військових обсерваторів з перемирчої комісії ОН і поранили важко полковника шведської армії Е. Г. Таліна. Цей випадок стався після того, як відбувся бій між ізраїльськими вояками і мешканцями одного із сіл в Йорданії, у висліді якого було ранених коло десять йорданських селян. Під час бою ізраїльські вояки стріляли з мінометів. По ізраїльській стороні не було ніяких жертв. Полковник Талін — це вже третій з-поміж членів перемирної комісії, що були ранені останніми двома днями. Обидві сторони — і Йорданія й Ізраїль обвинувачують себе взаємно у викликанні цього інциденту. Ген. Бирнс, представник ОН для нагляду над дотримуванням перемир'я, заявив, що він глибоко затривожений атакою йорданських селян і що він відбуде розмову з шефом штабу йорданської армії ген. Алі Абу Нуваром-в справі заходів для зменшення провокативних інцидентів на ізраїльському кордоні. Ізраїльський прем'єр Давид Бен Гуріон загрозив відплатними акціями, якщо „йорданські провокації будуть продовжуватися".

Москва сподівається рекордового врожаю, не зважаючи на недорід в Україні

Москва. — Вислід жнив в різних областях Совєтського Союзу дає — згідно з офіційними повідомленнями — підставу сподіватися рекордового врожаю в Совєтському Союзі, не зважаючи на те, що цьогорічний врожай на Україні дуже слабий. Україна, один з найважливіших сільсько-господарських районів у Совєтському Союзі, зазнала важких втрат з огляду на великі морози і сніги останньої зими, внаслідок яких треба було в деяких областях переорювати поля і робити нові засіви. Дуже добрий врожай має бути в Казахстані і в Сибірі. Сподіваються, що самий тільки Сибір дасть цього року державі понад 16 мільйонів тонн збіжжя і стільки ж мав би дати Казахстан. Під час своєї поїздки по Сибірі заявив Хрущов, що цього року Російська Соціялістична Федеративна Совєтська Республіка включно з Сибіром дасть совєтській державі 36 млн. тонн, стільки, скільки недавно давав цілий Совєтський Союз. Але не зважаючи на добрі вигляди врожаю, совєтська влада і керівники сільського господарства мають чималі труднощі із збиранням його, зокрема, із звожуванням і магазинуванням збіжжя. Бракує теж відповідної скількости сільсько-господарських робітників.

В АМЕРИЦІ

● **Демократичний кандидат** на президента Аверел Ґарриман конферував в Колумбусі, Огайо, з губернатором Френком Дж. Лавші. Дехто передбачає, що Ґаррриман хотів би взяти губ. Лавші на кандидата на віце-президента, якщо сам став би кандидатом на президента.

● **У Варрен,** у стейті Мейн, зник із в'язничної фарми 23-річний в'язень Арманд Віґ, і поліція розіслала за ним стежні листи. Та через дві години в'язень з'явився на фармі разом зі свинею, яка втекла до лісу, і він шукав за нею впродовж двох годин. Алярм відкликали.

● **В ляборaторії** Питсбурзького університету вдалося виокремити віруса, який спричиняє недугу кіру. Кір звичайно триває 9 днів і не є небезпечний, але деколи може спричинити навіть смерть. Тепер можна буде винайти вакцину, яка забезпечуватиме проти кіру.

● **Конґрес** призначив на будову ляборaторії для досліду тваринних недуг 16,250,000 долярів. Ця ляборaторія має бути в Еймсі, Айова.

● **20 фінських студентів** прибули до ЗДА, де мають впродовж одного року студіювати в каледжах і університетах. Вони дістали стипендії з державного департаменту.

● **16-річний романтик** із Брукліна вирізав у „Проспект парку" на дереві любовну заяву своїй Долорес та обвів її лінією в формі серця. На нещастя над'їхав поліцист і молодий ідеаліст два дні пізніше мусів в суді заплатити п'ять долярів. Він мав заплатити 10 долярів, але мати, з якою він прийшов до суду, одну п'ятку виторгувала.

● **Президент Айзенгавер** підписав закон, згідно з яким за бунтарську змову можна буде карати тюрмою до 20-ох років і гривною до 20,000 долярів. Досі за цю провину найвища кара була 6-ох років тюрми і 5,000 долярів гривни.

● **Американський** літаконосець „Фреклін Д. Рузвелт" прибув до столиці Бразилії Ріо де Жанейро, де буде ґостювати три дні. На ньому є 3,500 офіцерів та моряків і летунів. Він іде з Пацифіку на Атлантійський океан, і мусів плисти попри Ріг Доброї Надії, бо завеликий, щоб переплисти Панамський канал.

В СВІТІ

● **Кол. британський прем'єр** Вінстон Черчил відвідає в неділю цього тижня Дюссельдорф у Західній Німеччині, де в кінських перегонах буде змагатися за велику нагороду Північно-Райнської Вестфалії його кінь „Лє Претендант".

● **В Соборі Інвалідів,** військовій святині Франції, відбулася офіційна урочистість на пошану сержанта Лоренса Келлі, першого американського вояка, що згинув у боях за визволення Парижу 1944 року.

● **Д-р Артур М. Рамзей,** архиєпископ Йорку, вернувшися з подорожі по Совєтському Союзі, де він перебував із 8 іншими представниками англіканської церкви, заявив, що хоч в СССР існує свобода релігійних вірувань, але не має там ніякої свободи навчання Божого слова і крім того комуністична партія веде безупинну всесторонню антирелігійну пропаґандву.

● **В Наґасакі в Японії** відбулися з допомогою т. зв. цісарського розтину народини дитини, мати якої, хвора на левкемію, спричинену радіяцією від вибуху атомової бомби, померла під час родів. Дитина дуже слабка, але в загальному цілком нормальна. Мати дитини була важко поранена радіяцією в 1945 р. і два роки тому одружилася.

● **Британські економісти і підприємці** затривожені дуже все більшим зростом совєтської господарської і політичної активности в Індії. Цей зріст приводить до все ширшого і глибшого проникання комуністичних впливів у політичне і господарське життя Індії. Працює наполегливо над пожвавленням господарських взаємин між СССР й Індією особливо совєтський амбасадор Міхаіл А. Меншіков.

● **Президент Ісляндії Асґеір** Асґеірсон увів в урядування новий ісляндський уряд під проводом прем'єра Германа Йонассона. Новий уряд ставить своїм першим завданням розв'язання договору із ЗДА в справі існування американських баз на Ісляндії, і вдержання своєї участи в НАТО.

● **В південній Африці** під кінець минулого тижня виникли расові заворушення, в висліді яких був убитий один негр і 6 білих та 24 негрів було поранених.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Acepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ГІСТЕРІЯ — ЦЕ НЕ ПОЛІТИКА

Гістерична атака єгипетського диктатора Гамаля Абделя Нассера на З'єдинені Держави Америки, що з нею він виступив під час відкриття нової рафінерії і нового нафтопроводу в Каїро, не змінить рішення Америки і Великої Британії відмовити Єгиптові обіцяну ще минулого року допомогу на започаткування греблі в Асвані, як не викличе на Заході й особливо ж у ЗДА ніяких симпатій до Єгипту. Своїм необдуманим і розлюченим виступом Нассер знівечив не тільки можливість ревізії рішення ЗДА, але й підірвав авторитет держави, яку він очолює.

З проєктом збудування Асванської греблі на ріці Ніл, з допомогою якої можна було б збільшити втроє площу управної землі в Єгипті й увосьмеро постачання електричної енергії, виступив єгипетський уряд ще минулого року, розпляновуючи здійснення цього проєкту на 18 років й устійнюючи кошторис запляноваиої греблі на велетенську, як на єгипетські відносини, суму, бо аж на 1,300.000.000 долярів. Визнаючи цей проєкт корисним, З'єдинені Держави Америки погодилися в грудні минулого року асигнувати на започаткування будови згаданої греблі суму 56,000.000 долярів і разом з Великою Британією, яка погодилася асигнувати суму 14.000.000 долярів, ґарантувати позичку Світового Банку у висоті 200 мільйонів долярів. Єгипет, із свого боку, мав покрити продажем своєї бавовни дальші кошти, при чому не виключена була можливість нових американських і британських позичок.

Добившись такого порозуміння із ЗДА та Великою Британією і зобов'язавшись зараз же починати будування греблі, єгипетський уряд, чи на ділі диктатор Єгипту — донедавна прем'єр і тепер президент — Ґамаль Абдель Нассер не то не започаткував робіт над будуванням греблі, але й повів політику, цілком ворожу до Заходу. Нассерова політика позначилася такими фактами, як озброювання Єгипту совєтськими літаками і танками, широке користання з допомоги совєтських „експертів" в дозброюванні й індустріялізації країни, піддержування всіх протизахідніх акцій не тільки в країнах Середнього Сходу, зокрема в Йорданії і в Савді Арабії, але також підтримка зброєю, порадами і пропаґандою альжирських повстанців. Водночас із цією „політикою" почалася у єгипетській офіційній і неофіційній пресі неперебірлива антиамериканська пропаґанда, тим більше дивна, що, паралельно з атаками на Захід, єгипетські часописи навіть і не пробували виступати з будь-якими критичними заввагами проти Совєтського Союзу. Але найважніше, бавовну, прибутки з продажу якої мали піти на започаткування будови Асванської греблі, експортовано всю до Совєтського Союзу і сателітних країн на сплату єгипетських зобов'язань за одержані танки, літаки й експертів.

В такій ситуації американському і британському урядам не залишилося нічого іншого, як відкликати обіцяну допомогу. Зроблено це в повній свідомості того, що така відмова викличе неприхильну реакцію, а то й обурення в Єгипті і в деяких інших арабських країнах.

Реакція справді почалася, і то в дуже гістеричних формах, але аж по чотирьох днях мовчанки і по кількох конференціях Нассера із совєтським амбасадором та совєтськими експертами в Каїро. Почалася вона в цілком таки совєтському стилі: напастливою атакою Нассера на американських „імперіялістів і поневолювачів", які, мовляв, не беручи до уваги єгипетських досягнень в ділянці економії, намагаються опанувати єгипетське господарство і взяти його під свою повну контролю. Слова, вжиті Нассером в цьому виступі про намагання імперіялістів експлюатувати Єгипет політично, економічно і мілітарно й опанувати його з допомогою доляра чи сили — зачерпнені ніби живцем з комуністичних політичних словників. Водночас із цим єгипетська преса, як і преса деяких арабських країн, повела шалену кампанію проти ЗДА, інтерпретуючи відмову ЗДА, як „ізраїльський натиск", „британську інтриґу" і т. д.

Свій гістеричний виступ (мабуть, не останній, бо Нассер обіцяв виступити ще з однією заявою в цій справі на протязі цього тижня) Нассер сполучив з одночасним посиленням політичного залицяння до Совєтського Союзу, представники якого, амбасадор Кісельов, його експерти й аґенти, намагаються використати якнайосновніше гістерію Нассера і незадоволення єгипетської та арабської громадської опінії, солідаризуючись дуже яскраво в осуджуванні „американських імперіялістів" й обіцяючи дуже невиразно совєтську допомогу в здійсненні проєкту побудови Асванської греблі.

Гнів — кепський політичний дорадник, і можна передбачати, що вже в недалекій майбутності Нассер, з допомогою „дружніх" совєтських „експертів", може легко опинитись у такій безвиводі, з якої не вирятують його навіть такі невтралісти, як Тіто і Неру, що з ними він конферував у Бріоні. Може тоді щойно збагне єгипетський народ, кого насправді треба називати імперіялістами і гнобителями.

I. Світ

ПОДОРОЖ СУДДІ ДОҐЛЕСА

На американському книжковому ринку з'являється чимало книжок, присвячених різним питанням, зв'язаним з Совєтським Союзом, зокрема книжок з враженнями американців, що там побували. Серед останніх окреме місце займає книжка члена Найвищого Суду ЗДА — Віліяма Доґлеса, видана у Ню Йорку в червні ц. р. „Ню Йорк Таймс" та інші часописи вмістили рецензії на книжку Доґлеса, оцінюючи її з нових позицій, зокрема з порівняння життя в Ірані і Афганістані та в Совєтському Туркестані і Казахстані.

Книжки з описами подорожей і зв'язаних з ними вражінь цікаві, і чимало можна знайти в них нового, але коли автори таких книжок пробують робити аналізи, або „запускаються" в історію, то вони легко можуть допуститися всяких неточностей. Зокрема, Доґлес у своїй книжці посилається часом на „експертів" в питаннях Росії, хоч ці експерти здебільша, як ми знаємо, не бачать і не хочуть бачити, що в СССР є не тільки „рашен" та азійські народи.

Ця опінія експертів заважила, мабуть, на тому, що, відвідуючи такі країни, як Казахстан або Узбекістан, автор ніде „не бачив" українців. Щоправда, при відвідинах піонерського табору в Ташкенті, де діти проспівали для нього „кілька українських, кілька московських і кілька узбецьких пісень" (стор. 163), та при описі якогось колгоспу, де бачив він жінку-українку, що поралася біля корів (стор. 73), згадує він українців. Але то є все.

Про саму Україну автор згадує на стор. 94, коли описує південну частину Сибіру та північну частину Казахстану. Порівнюючи ці землі з Україною, він говорить про пляни Хрущова перетворити пшеничні поля України на кукурудзяні, щоб після того мати подостатку кормів для свиней та худоби. „Тоді Росія буде мати також сир, „стейк" та котлети для своїх людей, які так за ними зголодніли!"

В рецензіях на книжку Доґлеса вказується, що її автор добре обізнаний з азійськими народами, і тому йому досить легко було увійти у контакт з місцевим населенням. Це правда, що він розмовляв з багатьма особами, але за посередництвом свого перекладача-американця. До того ж, коли уважно читаєш книжку, все бачиш там осіб, які пов'язані з совєтською адміністраціою. Це, зокрема, впадає в очі, коли автор описує колгосп у Казахстані, або радгосп „Комсомольський" біля Барнаулу. Між іншим, автор зазначає, що радіоапарати в радгоспах рідкі, але кожний радгосп має свій радіоцентр, який через сітку голосників кричить і грає цілий день аж до ночі так, що ніхто не може минути пропаґанди.

Релігія в СССР — твердить автор — придушена, а держава безперестанку насаджує атеїзм, хоч багато з населення тужить за вірою.

Доґлес приділює багато місця описові мусульманських шкіл і релігійних установ, які ледве животіють. Як слушно зауважує автор, запровадження слов'янської абетки для азійських народів Туркестану, замість старовинної арабської, виключає молоді покоління від знайомства з культурними скарбами минулого, не кажучи про вчення релігії Мохаммеда. Нова абетка поставила залізну заслону між азійськими підсовєтськими народами та рештою азійських мусульманських народів.

В описах бувшого ханата Бухари автор допускається багатьох історичних неточностей і забагато дає місця тому, що йому говорили офіційні особи, через що в необізнаного читача може витворитися помилкове враження. Натомість автор виявляє велике замилування до опису минувшини тих країв, підкреслюючи, що народи Туркестану завжди прагнули до свободи, повстання не раз вибухали на тих землях (за царських часів в минулому столітті, під час першої світової війни в 1916 р., в часи революції 1918-21 рр. проти червоної влади, а також повстання басмачів у 1920-х роках), і кілька рядків, присвячених їм, надали б іншого кольору самій книжці, але можливо, що автор не знає про ті події.

Історичні відомості автор часто подає, не перевіривши їх, як, напр., він пише, що Самарканд тільки два европейці відвідали на протязі 450 літ, до 1841 р. Це є абсолютною неправдою, бо Антуан Дженкінсон був в Бухарі взимі 1558-59 рр. і прекрасно її описав. Також описав цю країну співучасник цієї подорожі Ричард Джансон, і лише пізніше появилися описи інших, зокрема тих двох, про яких згадує автор.

Суддя Доґлес описує жалюгідний стан знаменитих своєю архітектурою старовинних будівель Бухари. Відомо, що свого часу ще царський уряд старався не допускати до їх відновлення, бо вони, мовляв, загрозливі для життя. Червоні робили те саме, щоб знищити „націоналізм". Тепер, згідно з словами автора, большевики відремонтували палаци в Бухарі та ін. місцях, щоб показувати відвідувачам, як „експлюатували" трудящих хани та мули.

Зовсім зайві в книжці сторінки, присвячені Москві та Ленінградові. Описи цих міст змусили автора вдаватися в історичні деталі, часто-густо неправдиві. Напр., описуючи знаний „царь-колокол", він заявляє, що цей дзвін зірвався з дзвіниці, був перелитий та повішений знов, але коли „під час пожежі і 1737 р. вилили на нього багато води, він тріснув і великий кусень від нього відломився". В дійсності дзвону знову не завішувано і він стоїть на кам'яному фундаменті.

Так само автор твердить, що „Казанський собор і храм св. Ісаака в Ленінґраді, нині антирелігійні музеї, є „живими свідками величі російського мистецтва та архітектури". Згідно з інформацією проф. В. Січинського, останній з них спроєктував та збудував А. Монферан, чужинець, а перший — арх. Воронїхін, вихований на зразках італійського ренесансу та клясицизму. Іконостас Казанського собору малював українець Вол. Боровиківський, так само, як знамениті різьби фонтанів й ін. у Петергофі робив українець Михайло Козловський.

Автор раз-у-раз вживає термін Росія, коли хоче зазначити територію всього СССР або його частину.

Найважливішим у книзі є підкреслення, що в СССР є мільйони поневолених народів, яким відмовлено у власному виборі способу життя, серед яких переводиться послідовна русифікація і які є громадянами СССР „другої кляси". Зокрема, в азійській частині Совєтського Союзу для росіян створено окремі школи і живуть вони в окремих дільницях міст, а на фабриках займають керівні місця. Себто в цій частині СССР виразно видно колоніяльний характер російської адміністрації.

Автор підкреслює, що всі ті особи, які не поділяють московської централізованої політики, себто „кулаки", яких уже майже всіх винищили, мусульманські духові лідери та націоналісти, що думають передусім про свій нарід — є „вороги народу", або „контрреволюціонери". Проти цих людей застосовується постійний терор, і Киргизія та Казахстан мали найбільші втрати в цих людях.

Суддя Доґлес звертався з прямими запитами до своїх співбесідників, і тим часто ставив їх у скрутне положення. Так, напр., на запит, звернений до робітника-казаха, „як вам подобається комуністичний режим", той відповів тихим голосом: „добре . . . ми живемо!"

Коли Доґлеса запитали в однім місці, чому в Америці комуністів переслідують, судять і садовлять до в'язниць, він відповів запитом: „А що було б в СССР, якби ви змовилися повстати і зліквідувати владу Булґаніна й Хрущова?" . . . Всі присутні при цьому злякались, а одна жінка відразу сказала: „Давайте змінимо тему розмови". Таких випадків було немало.

Описи умовин життя в різних готелях, бруд, неохайність, відсутність водотягів, каналізації, переповнені людьми мешкання, погані шляхи й недостатність транспорту, низької якости вироби й постійна їх недостача — все це справляє гнітюче враження на подорожника.

У всякім разі, ця книжка читається з інтересом, хоч є в ній, як сказано, немало зайвого або неточного. Автор уміє примічати правду в житті, вміє бачити й порівнювати. Великою перешкодою для нього було незнання мов. А що було б, якби він знав якусь азійську-туркестанську мову? Тоді, мабуть, Москва не дала б йому візи!

КОЛГОСПИ ПІД „ОНОВЛЕНИМ" СТАТУТОМ

З ініціятиви Нікіти Хрущова, ще в березні місяці ц. р. ухвалив був Центральний Комітет компартії деякі зміни в статуті колгоспів. Всі ці зміни формально зводяться до таких шести точок: 1) порядок наділення і розмір присадибних ділянок, 2) кількість худоби, що її може мати колгоспник, 3) визначення мінімуму трудоднів, що їх протягом року мусить виробити колгоспник, 4) виключення колгоспників з колгоспу, 5) розподіл прибутків колгоспу і 6) поширення прав колгоспних управ.

Зміни статут сягнули основних засад, на яких побудована колгоспна система, і в житті українського селянства є подією, що ще більше погіршила й без того тяжке становище цієї найтяжче експлюатованої частини підсовєтського суспільства. Але, як то вже в совєтській практиці віддавна ведеться, у постанові ЦК партії сказано, що зміни в статуті зроблено „в інтересах розвитку ініціятиви колгоспників, поліпшення організації колгоспного виробництва і управління справами колгоспу".

У постанові ЦК партії зазначено, що „рекомендовані урядом і партією зміни" мають приймати й вирішувати загальні збори кожного зокрема колгоспу, але . . . „враховуючи, що в колгоспах, які мають кілька населених пунктів, загальні збори скликати дуже тяжко", — всі ці справи мають вирішувати „довірені особи" чи т. зв. збори уповноважених, „обраних" колгоспниками на загальних зборах. Фактично це означає, що місцевий партійно-комсомольський актив вкупі з управою колгоспу статутарно визначається як господарі колгоспу.

Так виглядає, згідно з постановою, колгоспна демократія у хрущовському перевиданні.

Майже п'ять місяців, що минули від часу проголошення цієї постанови, совєтська преса день-у-день, за сталінськими зразками, розписувала блага, що їх принесли селянству нові зміни статуту. Звичайно, годі з совєтських часописів довідатись, скільком десяткам чи сотням тисяч селян за цей час відібрано чи зменшено на підставі нового статуту присадибні ділянки. Не знати, скільки корів, що їх власники чимось „прогрішили" супроти нового статуту, перейшло у власність держави. Не чуємо ми також і того, якими словами говорять між собою українські селяни не на зборах, а в приватних бесідах про „обов'язковий мінімум трудоднів", що ними витискає совєтська влада з них останні соки, і про те, як і на чию користь розподіляється прибутки колгоспу. Хрущовські усмішки, на які ловляться легковірні політики Заходу, для українського селянина обертаються вишкіреними зубами всеколгоспного нагаяйла.

Про новий колгоспний статут і про те, що приніс він селянству, деяке уявлення можна скласти зі статті власного кореспондента московських „Ізвєстій" (10 липня ц. р.) С. Макарова, що, перевіряючи реалізацію постанови ЦК компартії, відбував ревізійну подорож по колгоспах. Починається ця стаття ота-

(Закінчення на стор. 7-ій)

БІЛЬШЕ ПОВАГИ ДО РІДНОЇ МОВИ!

Коли людина довгі роки живе серед чужомовного оточення, її рідна мова виставлена на велику небезпеку: вона не тільки не розвивається, не збагачується новими висловами, а, навпаки, біднїє та вироджується. В матірню мову втискаються поволі чужі терміни й чудернацькі новотвори, складня стає чужа духові мови. Мова перестає бути послушним знаряддям для вислову думок і почувань, тратить гнучкість і свіжість. Буває, після довшого перебування поза межами Рідного Краю, людині інколи легше висловитися мовою того народу, серед якого вона поселилася, ніж своєю матірньою. Але найчастіше буває так, що людина й нової мови добре не вивчила, і своєю рідною вже не зовсім правильно говорить: це вже не чиста літературна мова, а якась говірка.

Таке явище можна спостерігати навіть у людей високоосвічених, що до свого виїзду з Батьківщини володіли бездоганно літературною мовою. А чим молодшою людина виїхала з Краю і чим вона менш освічена, тим — зрозуміла річ — її мова швидше псується.

Правду сказати, українська провідна верства мала в цьому відношенні вже раніше, на Рідній Землі, поважні прогріхи на своєму сумлінні. Не було в нас культу мови, не було свідомости, що самозрозумілим обов'язком кожної освіченої людини є засвоїти собі всеукраїнську літературну мову, вивчити її граматику і правопис, стежити за чистотою вимови і правильним наголосом, і постійно дальше в цьому напрямі працювати. Українське громадянство ставилося до цього відповідального завдання без належної уваги.

І політичні умови, умови життя поневоленої нації, культові гарної мови не сприяли. В підсовєтській Україні українську мову засмічував жаргон російсько-большевицького державного апарату. На західньоукраїнських землях, внаслідок чужої школи й чужої бюрократичної машини, мова провідної верстви, віддалившися від народної, затрималася десь на півдорозі між територіяльним діялектом і літературною мовою. Так було в Карпатській Україні, так було на Буковині і, по правді кажучи, не зовсім добре було і в Галичині. Український загал в Галичині з похвальною енергією боровся з чужою владою за права рідної мови. Зокрема, в підпольській добі говорити в урядах чи в крамницях мовою окупанта вважалося річчю недопускальною, незгідною з національною честю. Однак наш освічений загал доволі недбайливо ставився до якости своєї мови.

Тим більше тепер, живучи в чужомовному середовищі, треба великої уваги й свідомих зусиль, щоб оберегти рідну мову від скалічень.

Під перо тиснеться заклик німецького філософа Ніцше: „Ставтеся з повагою до вашої мови! Хто в цій справі не має почуття святого обов'язку, той не має в собі вищої культури навіть у зародку. Власне тут, у вашій поведінці з матірньою мовою, виявляється, як високо, або як низько ви цінуєте культуру і як тісно ви з нею споріднені".

Все вищесказане стосується однаково до чоловіків, як і до жінок. Але особлива відповідальність за якість розговірної мови тяжить таки на жінках, на матерях. Бож це їх обов'язок оберігати рідну мову від засмічення і передати її, в усій її чистоті й красі, українським дітям, як найдорожчий скарб, винесений з Батьківщини. Щоб і молоде покоління, тут виховане і, навіть, уже тут народжене, посідало цей скраб на все своє життя, також тоді, коли нас не стане, і передавало його дальше з роду в рід.

Ми не сумніваємося, що наше патріотичне жіноцтво говорить у себе вдома, в українських організаціях і зі знайомими земляками рідною мовою. Ми хочемо вірити, що українські матері запопадливо стараються, щоб їхні діти розмовляли поза школою з іншими українськими дітьми по-українському. Але чи та українська мова, що її вживають українські жінки в розсіянні, навіть ті з університетськими дипломами, правильна? Чи не вплітають вони в неї чужі слова, або точніше дивовижні неологізми? Спершу роблять це, може, з неуваги, навіть з деякої претенсійности, згодом зі звички, не усвідомлюючи собі, що таким чином вони спричинюються до вульґаризації української мови. Чому українська жінка не має шляхетної амбіції говорити добре літературною мовою? Чому не стежить за правильністю складні та граматичних форм? Чому не знаходить естетичної приємности у засвоюванні собі нових слів і цілих нових фраз, чому не насолоджується багатством і тонкістю висловів, барвистістю і запашністю прекрасної української мови? А як у неї з писаним словом? Чи має вона під рукою правописний словник і чи заглядає до нього бодай врядигоди, наприклад, пишучи листа, щоб перевірити, чи пише правильно, загальноприйнятим соборним правописом? Коротко кажучи, чому українська жінка не вивчає українську мову?

Так, треба її постійно вивчати, бо українська літературна мова розвивається і, щоб дотримати їй кроку, не можна задовольнитися набутим ще в Краю знанням. Ті з-поміж новоприїжджих жінок, що походять із Західньої України, пам'ятають, як то Крайовий Союз Українок зобов'язував був своє членство вивчати всеукраїнську літературну мову і як за інструкціями львівської Централі творилися при Філіях „Гуртки плекання рідної мови", що поширювали між жіноцтвом мовну культуру.

Шлях самоосвіти для удосконалення своєї мови сьогодні полегшений: маємо вже українську мовознавчу літературу, є добрі підручники, граматики, словники. Треба тільки усвідомити собі всю важливість справи й збудити в собі бажання володіти бездоганно українською літературною мовою. Коли зробимо цей перший крок, тоді й дальші вважатимемо самозрозумілим висновком.

Мі-ру

НАУКОВЕ Т-ВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

У СТОРІЧЧЯ НАРОДИН ІВАНА ФРАНКА

Збірник праць і статтей, приготованих на Наукову Конференцію 12 і 13-го травня 1956.

(40)

Василь Мудрий

ІВАН ФРАНКО ЯК ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ

Вибори з четвертої селянської курії відбулись 16 березня 1897 року. Тут противником Франка був знов польський поміщик Павло Тишковський. Із 602 відданих голосів урядово проголошено, що І. Франко дістав 205 голосів, а П. Тишковський 392 голоси. Вибраним був Тишковський. З внесеного українцями протесту проти цих виборів виходить, що й тут більшість відданих голосів була Франкова, але він перепав.

В часі тих виборів відбувались масові арешти. Між арештованими був український посол до галицького сойму Степан Новаківський та тодішній дрогобицький діяч Семен Вітик. У самому повіті Мостиська польська адміністрація арештувала аж 50 селян. В інших виборчих округах були знущання, стрілянина жандармерії та трупи громадян, що бажали виконати чесно і гідно свій виборчий обов'язок.

Про ці т. зв. баденівські вибори писав І. Франко ось як: „Найтяжчий і найстрашніший із них (тодішніх виборчих фактів! В. М.), що захопив мене особисто до глибини душі, захопив, як грім, як нагла хороба, се були криваві вибори 1897 р. Не бувши українцем і не живши тоді серед української суспільности, ніхто не може мати поняття про враження, яке робили тодішні події. Вся перверзія і глибоко десь у крові укрита погорда до простого люду, погорда до закону й законности у галицько-польських верховодів вирнула тоді наверх, як олива на воду. Пригадую лише один факт — не дуже голосний, але характеристичний. Міністер внутрішніх справ граф Казимир Бадені, їдучи до Відня з інспекції львівського намісництва, де видавав докладні вказівки для переводження виборів, зупинився на пару днів у Кракові й там на якімсь польськім зібранню виголосив промову, в якій з цинізмом, гідним фіґурувати в історії польсько-українських відносин, заявив з притиском: „Wybory w Galicyi odbywają się całkiem legalnie".

„І се в пору, коли біля моїх вікон у Львові, день-у-день водили десятки скованих і скатованих давидівських селян (українців і поляків), яких тягнено до в'язниці за вбійство виборчого комісара, коли до мене, хорого, немічного й розбитого день-у-день і ніч-у-ніч надбігали розполохані „леґальністю" виборів міщани й селяни то з Комарна, то з Цеброва, то з Монастирського, то з Перемиського, то Бог зна з яких інших повітів, благаючи поради і бодай захисту, переночувати їх та прогодувати кілька днів, поки минуть страховища „леґальних" виборів. Слова міністра гр. Бадені розтелеграфовано скрізь по світі, й заграничні газети не хотіли приймати дописів про вибори, заслонюючися тим, що чейже ексцеленція граф Бадені запевнив урочисто, що вибори відбуваються леґально. А львівська прокураторія конфіскувала статті про вибори та дописи з провінції про убійства, каліцтва та масові арештування . . . Та не досить того: в ту саму пору я зазнав і ще важніших ударів від людей і груп, близьких і дорогих мені серед польської суспільности; я побачив, як довкола мене валився весь той світ ідей чи ілюзій, над реалізацією якого я працював, і в хвилі розпуки я кинув каменем (мова про статтю „Поет зради", про що була мова вище. В. М.) у прірву й усунувся набік, покинув назавсіди експериментування з працею на двох загонах і дав собі слово присвятити всю свою працю своєму рідному народові". (Диви: І. Франко: „Укр.-польська згода" . . . „Літер.-Наук. Вістник" з 1906 р. кн. І).

Третій і останній раз кандидував І. Франко на посла до парляменту в 1898 р. з сільської курії Тернопіль-Збараж-Скалат при доповняючих виборах. На передвиборчих зборах у Тернополі дня 17 травня 1898 р. старостинський комісар не дозволив Франкові промовляти. Це тому, що ці збори мали характер віча з масовою участю селян. Аж на окремих менших зборах, в іншому місці (іншій залі) ухвалено кандидатуру Івана Франка на внесок Андрія Шміґельського. Тут промовляв Франко. На іншому вічу, що відбулося у селі Тарасівці ще 14 травня 1898 року, Франко виголосив велику промову про панщину і про потребу зліквідувати її рештки в виді деяких поганих залишків. Тут підкреслив, що кандидатуру приймає не радо. У Скалатщині відбулись передвиборчі збори у селі Заднишівка біля Підволочиськ. Тут він промовляв на тему старої Австрії, якій протиставив нову, демократичну, побудовану на рівності всіх Австрію. Це було 18 травня 1898 р. Слідуючого дня (19 травня) відбулись збори робітників і міщан у Підволочиськах, на яких Франко розвивав плян посольської праці в парляменті, якщо вийде з виборів послом. До речі слід згадати, що І. Франко був популярний у Грималівщині Скалатського повіту ще з тих часів (1883 р.), коли був у Володислава Федоровича в Вікні, де студіював архів його батька, що був послом до віденського парляменту в 1848 р. При тій нагоді простудіював Франко й економічні відносини тієї округи і видав працю п. н. „Грималівський ключ".

ЛІСОВА ДОРОГА

Я була колись на цій дорозі,
В гості їхала кудись по ній.
Всі думки мої були в тривозі:
А чи будеш мій ти, чи не мій?

По один бік — сосни виростали,
А по другий — молоді дубки.
Сосни їх до себе шумом звали,
Простягали через шлях гілки.

А дуби гордились самотою,
І стояли тихі, мовчазні —
Сонячною світлою порою
Наливали жолуді рясні.

Клопітливих літ пройшло багато,
На дорозі знову я оцій.
Та місця знайомі, як пізнати —
Де дубняк той?. Де той бір
[густий?

За сосною зріс дубок зелено,
За дубком звела сосна гілля.
Тільки й досі ти живеш без мене
І живу одна без тебе я.

ВАЛЕНТИНА ТКАЧЕНКО

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік II — Липень 1956 — Число 7

Д. Галичин

ПОВИННО БУТИ КРАЩЕ!

Минув рік від часу, як ми започаткували окрему кампанію за придбання до УНСоюзу 3,000 нових членів. Ціль кампанії була: дістати тих 3,000 членів у часі від 1-го червня 1955 до 31-го грудня 1955 року. Коли ж з кінцем року показалось, що ми, замість 3,000, дістали тільки 1,994 члени, тоді, як це вже відомо, рішено продовжити цю кампанію на других шість місяців.

Який же вислід кампанії за цих других шість місяців? Гірший, ніж за перших шість місяців. Бо цього року, від 1-го січня до 30-го червня, ми дістали всього 1,656 членів, а це є 338 членів менше, ніж у попередніх шістьох місяцях.

Ще гірше представляється справа зі збільшенням кількости членів упродовж згаданої кампанії. У перших шістьох місяцях ми збільшили організацію на 603 члени, коли брати до уваги, що на 30-го червня 1955 року всіх членів було 70,400, а з кінцем 1955 року це число виносило 71,003. Знову в других шістьох місяцях ми збільшили УНСоюз вже тільки на 279 членів, бо на 30-го червня 1956 року всіх членів було 71,282.

Беручи до уваги ці порівняння, знайдемо, що друге півріччя кампанії дало слабший вислід не тільки під оглядом числа приєднаних нових членів, але також і під оглядом загальної кількости, на яку організація збільшилась.

На іншому місці є поміщений виказ, з якого можна довідатись, наскільки поодинокі Відділи виконали свій обов'язок щодо приєднання приділеної членської квоти. Між ними є найбільше таких Відділів, які тільки частинно виконали свій обов'язок, але є також і 114 таких Відділів, які зовсім не брали участи в кампанії та не зорганізували ані по одному членові.

Саме ця обставина і цей факт дають нам відповідь, що є причиною того, чому висліду кампанії не можна назвати задовільним.

До урядовців і членів саме цих Відділів звернений оцей наш заклик. Хоч навіть пізно, то все таки сповніть свій обов'язок! Присднайте приділену Вашим Відділом квоту нових членів упродовж найближчих місяців! Дістати два-три члени, як це багатьом Відділам призначено, не повинно представляти будь-яких труднощів. Бо навіть в найменшій місцевості, в найменшому Відділі, навіть в найдальшій закутині можна дістати два-три члени, можна продати забезпечення на 2,000-3,000 долярів.

На річному зосіданні Головного Уряду УНСоюзу обговорювано справу найближчої кампанії за новими членами, яка буде вже передконвенційною і зачнеться 1-го січня 1957 року.

Ясно, що ми не повинні починати нової кампанії, як довго ми не закінчили попередньої та не виконали свого обов'язку у зв'язку з нею. Тому так дуже важним є, щоб ми конечно виконали завдання попередньої кампанії, щоб ми завершили свої членські квоти. Тому так дуже важним є, щоб кожний Відділ, який ще досі не викінчив своєї праці, зробив це якнайскорше, бо тільки в такий спосіб ми зможемо усунути ці труднощі, які стоять на перешкоді переведення наступної кампанії.

ВІДДІЛОВІ ЗБОРИ

Відділові Збори — це найважливіший прояв життя організаційної одиниці, бо Відділ без зборів може животіти, існувати, але ніколи не може виявляти дійсного життя. Тому про збори треба писати і дискутувати часто, якщо бажаємо віджививти і зактивізувати Відділи. Фактом є, що мало Відділів УНСоюзу скликають збори, а ще менше Відділів переводять збори, хоч скликають їх, бо члени не приходять на збори.

Чому члени не приходять на збори? Бо збори їм нецікаві. Це правда, що збори мають своїх конкурентів, бо членові вигідніше сидіти при телевізії або радіо, як чимчикувати на збори. Його не манить зустріч з товаришами на зборах, бо автом він може відвідати навіть подальших приятелів. А якщо він піде на збори, то піде на такі, які обіцюють йому щось цікавішого. Бо фактом є, що інші організації не перестали відбувати зборів і не перестали вони збирати велике число своїх членів на такі збори. А це значить, що їхні збори дають членам щось цікавішого, щось такого, що притягає членів.

Збори повинні бути пляновані наперед Управою Відділу. Ділові справи не повинні монополізувати усього часу. Їх треба підготовити так, щоб членство могло над ними рішати без довгої і зайвої дискусії. Не треба теж толерувати дискусій на теми, які мучать слухачів і не приносять ніякої користи. Відповідно частину зборів треба присвятити освітньо-культурним цілям і не цуратись теж відповідної культурної розваги.

„Відколи наш Відділ почав влаштовувати відчити, щораз менше число членів приходить на збори", — пише один відділовий секретар. Ясно, члени не прийдуть на збори, щоб вислухати тільки відчиту, якщо вони наперед знають, що відчит буде нецікавий. Краще не мати такого відчиту або подбати про відповіднішого прелеґента.

Поодинокі Відділи (Пости) Американського Леґіону не дають своїм членам-ветеранам ніякої допомоги, але на їхні збори приходить маса членів. Вони теж дають відчити на цікаві теми, але до цього підшукують людей в своїх громадах, які можуть сказати направду щось цікавого. Часто такі відчити получені з висвітлюванням образів.

Отже, є способи на це, щоб притягнути членів на збори. Тільки треба перевірити всі можливості та відповідно їх використати. Знайдуться між членством такі особи, які ходять на збори інших організацій. Вони можуть дати корисні поради відділовій Управі при укладанні плянів до наступних зборів. Заразом відділовій Управі треба цікавитись своїм членством, щоб дати членству таку програму зборів, яка підходить до даного членства. Бо це, що задоволить старших віком членів, може бути нудним для молоді.

Остаточно, треба мати на увазі, що збори — це засіб до активізації Відділу, до його праці і добродійних діл в користь членів і в користь громади та своєї організації.

Г. Герман

Степан Куропась

УНСОЮЗ І НАРОДНІ ЦІЛІ

Нарікаємо не раз і зовсім слушно на брак жертвенности серед американських українців. Наводимо, як приклад, інші групи, з якими українцям судилось жити, і порівняння таке не виходить на нашу користь. Закінчуємо вкінці твердженням, що українці народ мало жертвенний, мало свідомий, бідний чи незаможний, тому, і збірки на наші народні цілі чи потреби мізерні.

Це може бути правда. Але досі я ніде в українських газетах не зустрічав вияснення такого стану справи! Чому ми, українці, бідні в багатій Америці, чому мало жертвенні, на що даємо більше, на що менше, а на що взагалі нічого не даємо?

Звичайно, що жертвенність якогонебудь гурта людей чи спільноти, це річ неокреслена, не конкретна. Цей вияв людської душі треба наперед створити, зорганізувати. В першу чергу треба зорганізувати самих членів даної спільноти, дати їм організаційні рямки, гасла, ідею.

Під теперішню пору Український Конґресовий Комітет пробує монтувати згадану працю. Він має до цього апарат, видумує гасла, друкує летючки, мобілізує збірки на народні цілі. У висліді цієї праці УКК, ми бачимо, як українці в Америці парадуються з відзнаками, що свідчать про оплачування народного датку за останніх 5 років. Значить, вистачить заплатити 10 долярів річно на народні справи, щоб стати патріотом. Всі знаємо, що жертвенність на народні цілі це не 10-доляровий патріотизм, це не організація масових збірок! Отже, нема в нас великої жертвенности, бо не вміємо її зорганізувати.

А як було раніше? Хто займався збірками на народні цілі, хто видумував гасла, давав ідею і поштовх до збірок?

Можна ствердити на основі пожовклих листків „Свободи", нашого найстарішого часопису в Америці, що українці в Америці все були жертвенні. В міру своїх засобів і своєї заробітної платні, вони давали на різні народні цілі в краю. Вони посилали тисячі долярів, а до другої світової війни — мільйони долярів річно. Вони були чутливі на просьби братів в Україні і, почавши від Рільничого Страйку в Галичині, заворушення на університетах у Львові, убивства Потоцького, першої світової війни, проголошення української державности по обох боках Збруча і т. д., плили американські доляри на українські землі. Збірки ті були принагідні, без жадного апарату, але були масові по всіх громадах. На поклик „Свободи", органу УНСоюзу, народ складав невеликі пожертви, бо доляр тоді мав вартість, але ті пожертви охоплювали маси. Не було тоді визначеної висоти пожертв, не було окремих відзнак, але були сильні гасла: „Допоможіть Україні!" І люди на власні очі бачили, як вставала Україна! Бачили, як поставали читальні, школи, як визволялася Україна. Бачили амбасадорів України у Вашинґтоні, бачили їх по громадах, як приїздили за грішми. Були віча по наших громадах, на яких люди, розпалені бесідниками до живого, здавали всі свої гроші, вивертали кишені, складали золоті годинники, ланцюги, перстені. Все для справи! Були це ідейні українські громади, обняті рямками УНСоюзу. Були це люди, що менше говорили, менше дебатували, але „тихесенько без гомону" гроші для України складали. Сьогодні ледве чи знайшовся б в Америці український бесідник, який потрапив би розлучити людей з годинниками і перстенями.

По нашій визвольній програ — український уряд на вигнанні, позбавлений державних податків, удержувався майже виключно жертвенністю американських українців. Українські народні інституції, Просвіта, Рідна Школа, Музей в Празі, Т-во Українських Інвалідів не могли зложити бюджету без американських долярів. Кілька разів до року приїздили до Гобокену відпоручники України для збірок на народні цілі. І, звичайно, Джерзі Сіти ніколи не минали. Навпаки, звідси зачинали. В Джерзі Сіти укладали маршрути і пляни збірок.

І не завелися! В УНСоюзі знайшли добру пораду і першу пожертву на народні цілі, які вони репрезентували. І втертим шляхом від Ню Йорку до Шикаґа, Сейнт Полу і Сейнт Луїсу — відбувалися по наших громадах успішні віча, збірки, по зорганізованих вже осередках УНСоюзу. Наша спільнота була так зайнята збірками для України, що всі свої гроші висилала до краю, малощо собі залишаючи. Коли Канада будувала собі українські доми для того, щоб себе довше вдержати і мати місце для праці, українська Америка за себе менше дбала. Але й в таких умовинах вони створили величезні вартості. Чому тоді була така велика жертвенність? Тому, що перші наші люди в Америці знали біду, тому, що друга фаза нашої іміграції зазнала депресії, а жертвенність, подібно як й кооперація, найкраще проспєрує в нужді. В добробуті паде жертвенність, не ділають гасла, ні навіть відзнаки УКК.

А в додатку, крім того всього, крім апарату, треба ще ідейних жертводавців, яких треба собі виховати. УНСоюз на протязі 65-літнього свого існування виховував, при допомозі „Свободи", своїх членів і впоював в них жертвенність на народні цілі. Тому треба американським українцям розбудовувати, горнутись масово в ряди того, хто їй і Україні допомагав і допомагає. Хай буде в нас, як у чехів: що чех — то сокол, що українець — то союзовець!

Ярослав Падох

КОРИСНІ ЮВІЛЕЇ

З ювілеями в нас, як і з чимало іншими корисними починами, буває всяко. Часто ті, яким слід було би закріпити пам'ять заокругленого періоду праці та підсумувати її здобутки й піднести балянс, занедбують влаштувати ювілей, чи то зі скромности чи не доцінюючи його ваги. То знову інші, ще заки прийде слушний час, заки призбирається в них поважніший капітал років і здобутків, поспішають з гучними ювілейними святкуваннями й своїм прикладом дають теми для статтей нашим гумористам й відстрашують від ювілеїв справжніх ювілятів. Очевидно, одні і другі роблять зле. Во добре заслужений і добре переведений ювілей приносить користь і сповняє свою суспільну ролю. Але тільки добре заслужений і добре переведений. Бо коли ювілят не мав ще часу розмахнувся у праці або навіть, бувши літнім, не має з чим виступити пеоред громаду, то краще таких ювілеїв не справляти. Скільки буває таких ювілеїв, які виявляють зайвість існування ювілята, або марність його роботи. І як часто після такого ювілею ювілят упокоюється природною смертю, без шкоди для себе і громади. Очевидно мова про установи, не особи.

Та бувають в нас ювілеї дуже поважних та заслужених товариств, які провели довгі роки на корисній громадській роботі, але які не вміють як слід перевести свого свята. Їм легко приходилося служити десятками років своїй громаді, але трудно їм послужити собі самим, раз на десятиліття. Часто причиною буває н а д м і р н а скромність, то знову недоцінювання деяких сторінок громадських завдань, вказати які є наміром цієї статті.

Щоб корисно перевести ювілей, треба з'ясувати собі його завдання. Більшість наших товариств, в тім числі чимало наших союзових Відділів, обмежуються до традиційного бенкету, на якім, звичайно, більше промов ніж учасників, до танцювального вечора, а інколи ще до обкладинки з надрукованими іменами бенкетного комітету й кілька сторінок платних анонсів. На цьому й кінчиться ювілей. Коли така імпреза не принесе дефіциту, що часто буває, тоді вона не приносить ні користи, ні шкоди. Але її ніяк не можна уважати за дійсне ювілейне свято. Спільну вечерю можна і треба б влаштовувати всім товариствам бодай щочверть року, щоб їхні члени не відчувалися та щоб товариство вело справжню товариську діяльність. Приклад американських клюбів, де найповажніші акції переводиться у привітній атмосфері товариської зустрічі, нев'язаної ніяким формалізмом, ані не переладованої нудною канцелярщиною, є і в нас більш чим на потребу. Але це далеке від поважного і корисного ювілейного святкування.

Справжній ювілей — це передовсім нагода до погляду взад, до самих початків існування і діяльности товариств. Це нелегке діло подивитися критично рік назад. Звичайні річні збори товариства дають совісним уродовцям чимало труду. Адже ж не йдеться тільки про схематичне перечислення подій і дат та цифер. Добрий звіт має подати критичний огляд всіх завдань товариства, виконаних і невиконаних, підсумок зробленого і незробленого, причини й обставини осягів й занедбань, бо щойно тоді можна побачити, чи товариство сповнило як слід свою громадську функцію і як її сповнило. А такий критичний огляд щойно дає змогу реально глянути в майбутнє та поставити й схвалити реальний плян праці на новий період діяльности. Що ж допераа говорити про погляд взад, коли приходиться глядіти довгі десятки років в минуле. Ніякий перелік дат й подій, ніяке сухе підсумування чисел не дасть образу минулого, ані ролі, що її сповняло за той час товариство. Те, що сьогодні видається благим, було колись важливим, що сьогодні виглядає на подвиг, було п'ятдесят років тому звичайним ділом. Оцінка минувшини є вірна тільки тоді, коли бере під увагу минулі обставини праці та тодішні потреби суспільности. Такий ювілейний погляд взад вимагає сумлінних студій, і то не тільки протокольної книги товариства та її річних балянсів. Щоб скласти справжній звіт, наприклад, 50-літнього Відділу УНСоюзу, треба прослідити місцеві книги й письма, а крім того заглянути до видань Союзу, його пропам'ятних книг, а передовсім пройти рік за роком понад шістдесят річників єдиної, великої й тяглої хроніки українсько-американського життя, органу Союзу, „Свободи". Та й на тім не кінець. Книг інших місцевих товариств, їхні грамоти, пам'ятки, знимки, прапори, все те має велику вагу для зложення повного образу місцевого життя у минулому, а на його тлі громадської ролі ювілейного В і д д і л у. Пам'ять старих членів Відділу, передовсім його засновників і провідників, це теж важливе джерело інформацій про минуле. Їх спомини й збережені знимки оживлять хроніку товариства та доповнять її, додаючи словам хронікаря живучости і чіткости, як той стереоскоп, що додає світлинам третього виміру.

Скласти таку хроніку товариства це не легке діло. Воно вимагає багато часу і труду, а що важніше — відповідної людини. Але таке діло це дуже важке завдання. Не тільки для самого Відділу ,але для історії місцевого громадського життя та історії всього Союзу, а навіть всього нашого громадського життя в цім краю. Тільки маючи совісно складені історії Відділів може постати повна історія Союзу. Тільки місцеві хроніки поодиноких громад можуть допомогти скласти хроніку всього життя н а ш о ї національної громади поцейбіч океану. Й тому варто гаряче дорадити нашим союзовим діячам, щоб, плянуючи свої Відділові ювілеї ,не забували за це найважніше ювілейне діло, а саме за списання можливо точної і повної історії Відділу на тлі життя місцевої громади та на фоні всього Союзу. І щоб не пожаліли ні трудів, ні коштів для цього діла. Ніяка витрата для фахової людини, що піднялася б списати таку хроніку, після солідних студій, не буде зроблена на марне. Вона оплатиться і для Відділу всієї нашої громади.

А коли вона буде готова, коли її прикрашуватимуть старі знимки та оживлятимуть спомини старих членів з перших років або з важливих подій в минулому Відділу, тоді повинні обов'язково знайтися кошти на те, щоб таку хроніку видати друком. А в тім, завжди існує можливість договоритися щодо друку з редакцією „Свободи", яка, можна сподіватися, знайде для такої праці місце на сторінках „Союзової Трибуни", що має дані на те, щоб не тільки залишитися дуже цікавим часописом Союзу, але й цінною хронікою Союзового життя та важливим джерелом майбутнього історика Союзу.

Така історія Відділу матиме часто ще одну особливу вартість. Давні наші Відділи творилися здебільшого земляками, що походили з одної околиці, повіту чи села. У своїх Відділах вони плекали місцеві звичаї, там вони організували допомогу для своїх місцевостей, звідси будували церкви, школи, читальні і кооперативи в рідних селах і повітах. Хроніка життя такого Відділу буде часто розповіддю, вартою пера майстра про правдивий, подивугідний патріотизм нашого хлібороба, що з далекої Америки, з заробленого в поті чола дрібного гроша віддавав традиційну десятину на потреби рідного села і краю. Жертвенність на громадські цілі була все, навіть в найважчих часах і біді, прикметою нашого народу. А жертвенністю можна міряти розмір відданости далекого еміґранта для свого рідного краю.

Списання історії Відділу та її видрукування це ще не все, чим можна б гідно відмітити ювілей товариства. Є куди більше вартих уваги можливостей.

ВІЛЬНА МОЛИТВА ПІД ВІЛЬНИМ НЕБОМ

Фраґмент польової Служби Божої, якою започатковано цьогорічний сезон на Союзівці, оселі Українського Народного Союзу в Кетскильських горах біля Кергонксон у стейті Ню Йорк. Формальне відкриття сезону цим Богослуженням почалось в половині червня та було получене з першим весняним фестином, у якому взяло участь кілька тисяч осіб. Службу Божу відправив Вєч. о. Я. Сірко з української католицької церкви св. ап. Петра і Павла в Джерзі Сіті.

КАМПАНІЯ ЗАКІНЧИЛАСЬ, ПРАЦЯ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

З кінцем червня формально закінчилась спеціяльна організаційна кампанія Українського Народного Союзу, що була проголошена в половині минулого року початково на шість місяців і опісля, не давши в означеному часі бажаних результатів, була продовжена на дальшого півроку. Загальні інформації про перебіг, підсумки та висновки з цієї кампанії знайдуть читачі на іншому місці в цьому виданні „Трибуни". На цьому місці хочемо тільки ствердити, що хоч кампанія не була вповні успішна і хоч вона не дала таких результатів, яких можна б було очікувати, то все ж таки, головно на загальному тлі нашого громадського життя і стану, вона була поважним успіхом та новим доказом, що УНСоюз таки справді веде перед у наших загальних організаційних зусиллях. Цей доказ — це тих 3.650 нових членів, що їх здобуто для УНСоюзу впродовж тієї однорічної кампанії. Інше діло, що при дещо кращих зусиллях та при більшій наполегливості ми могли цей вислід кампанії поліпшити бодай вдвоє.

Кампанія формально закінчилася, але було б великою і шкідливою помилкою вважати, що це означає рівночасно і припинення, або хоч би навіть тільки зменшення організаційних зусиль. Навпаки. Завданням кожної такої організаційної кампанії є не тільки конкретні організаційні досягнення, себто не тільки здобуття наміченої в кампанії кількости членів, але теж і відповідна підготова, відповідне — можна б сказати — зорання ґрунту та засіву для дальшої праці, для дальших жнив. Під час кампанії кладеться вагу на популяризацію союзових ідей, на поширення знання і свідомости про багатобічні вартості цієї організації та про багатобічні індивідуальні і національні користі, які дає членство в ній. Використання тієї праці, проведеної під час кампанії, повинно дати найкращі результати саме після неї.

Уявімо собі це знову образово. Організаційну кампанію ми порівняли з оранням і засівом ґрунту. До цього можна б додати теж і деякі жнива ранніх плодів. Але поганий був би той господар, що задовольнився б виконаною початковою працею та заклав руки і спочивав саме тоді, як настав час жнив. Те саме можна б сказати і про нашу організаційну кампанію. Поганими господарями були б урядовці та члени Відділів УНС, якщо б — напрацювавшись на зорання і засів ґрунту під час кампанії — заклали руки та не використали плодів своєї праці тепер, під час справжніх організаційних жнив.

На такий порядок і процес кожної кампанії можна б навести багато конкретних доказів. Візьмімо, наприклад, кампанію „Свободи" в справі пресового фонду. Ця кампанія ведеться дуже інтенсивно впродовж одного місяця жовтня, але найбільше пожертв напливає, звичайно, вже після того, як жовтнева кампанія закінчилась, себто в листопаді, грудні, а частинно і в дальших місяцях. Те саме можна б віднести і до організаційної кампанії УНС, з тою тільки різницею, що нові члени не приходять самі поштою, але до них треба піти, треба їх здобути, вписати.

Це є завдання кожного свідомого члена УНС і зокрема кожного відділового урядовця. Кампанія дуже важлива, але найуспішніший може бути безпосередньо післякампанійний час, бо він може дати найкращі організаційні результати, якщо будуть відповідно використані організаційні можливості. Тому то, закінчивши формально організаційну кампанію, закасаймо рукави та берімось до фактичної організаційної праці!

ВИЯСНЕННЯ І ПОРАДИ

Дивіденда суспендованим членам, які були прийняті наново, буде виплачена у вересні. Відділові секретарі повинні подати Головній Канцелярії імена і прізвища таких членів, які були суспендовані в травні, а опісля були прийняті наново.

Дитячі аплікації. Щоб дитина була звільнена від вкладок до 21 року життя, в разі смерти батька, треба виповнити ту частину дитячої аплікації, яка знаходиться на обкладинці дитячої аплікації. Усі питання на тій частині аплікації відносяться до батька, себто треба подати дату його народження і стан його здоров'я.

„Свободу" можуть діставати члени-жінки і члени молодечого департаменту по тій самій ціні, що платять члени-чоловіки. Одначе, вони можуть платити за газету тільки прямо до адміністрації „Свободи" щ о н а й м е н ш е чвертьрічно, а не місячно. Оплату за газету можуть додавати тільки до вкладок членів-чоловіків.

Переступні листи. Член, який переноситься до іншої місцевости, повинен зажадати переступного листа від секретаря свого Відділу, якщо йому не вигідно пересилати вкладки поштою. З переступним листом член повинен зголоситися до Відділу в новій місцевості свого осідку. При виповнюванні переступного листа треба мати на увазі рубрику, де подається дату, до якої член має заплачені вкладки. Секретар, що виписує пеерступного листа, повинен звернути членові увагу на цю дату, щоб опісля не було непорозуміння з Відділом, до якого даний член зголоситься з переступним листом.

Лікарські оглядини — потрібні на членських аплікаціях відповідно до віку члена і суми забезпечення. Ніхто не може ручити за здоров'я члена, а організація не має права приймати хворого члена. Тому лікарські оглядини потрібні, щоб забезпечити організацію, так, як член забезпечує себе в організації. Відомо, що ніхто не асекурує хату, коли хата вже в огні.

Г. Герман

„ГОРДІСТЮ УКРАЇНЦІВ ВСЬОГО СВІТУ" — НАЗИВАЮТЬ АМЕРИКАНЦІ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ! „УКРАЇНСЬКОЮ ЗАМОРСЬКОЮ ТВЕРДИНЕЮ" — ВВАЖАЮТЬ ЙОГО УКРАЇНЦІ У СВІТІ! ЗМІЦНЮЙМО І РОЗБУДОВУЙМО ЩЕ БІЛЬШЕ ЦЮ НАШУ ТВЕРДИНЮ, ЗБІЛЬШУЙМО ЦЮ НАШУ ГОРДІСТЬ! ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

ЗА КОНСТРУКТИВНУ ДИСКУСІЮ

Від січня 1956 р. у „Трибуні УНСоюзу" появлялися дописи про жіноцтво і його ролю в УНСоюзі. Всі ці дописи походили переважно з-під одного пера, аж по шістьох місяцях появилась велика стаття відомої громадянки і членки УНСоюзу, п-ні Марії Бачинської - Донцов. Значить, наше жіноцтво, як я вже свого часу писала, поволі, але певно включається в ряди УНСоюзу та інтересується його справами. Дописи на жіночі теми ми, жінки, повинні з радістю повітати. На жаль, п-ні Донцов розпочала відразу полеміку і в невластивім напрямі.

Нас, жінок, повинно, зокрема, інтересувати наше становище і роля в УНСоюзі. Тому нашими дописами ми повинні старатись збльшити наші ряди і тим самим скріпити нашу силу в УНСоюзі. В такім напрямі повинні бути наші дописи в „Трибуні".

Я не зупинялася б на статті п-ні Донцов, коли б вона не порушила деяких справ, які можуть викликати певного роду непорозуміння. Наприклад, шановна п-ні Донцов твердить, що в УНСоюзі є більше, чим 25% жінок. Дивно, що шан. Авторці не прийшло на думку, що коли хтось оперує статистикою, то він засягає інформацій в тім випадку в Головнім Уряді УНСоюзу (річні збори УНС 1955 р.). Далі пише п-ні Донцов, що Відділи УНСоюзу вибирають 2-3 доглядачів хворих, якими звичайно є жінки. Тут, мабуть, шан. Авторка незорієнтована, що таких відвідувачів хворих вибирають лише ті Відділи, які мають відділову касу хворих, а їх є мало, і то давні Відділи. Такі Відділи мають свій статут, після якого поступають. Коли одначе УНСоюз дає членам запомогу, то член, зглядно його лікар, виповнює аплікацію і доглядачі хворих тут ні при чому.

Щодо справи, що не всі діти, родичі яких є членами, горнуться до УНСоюзу — це ж очевидне, бо нема правила без виїмків. В кожному разі, ніхто не заперечить, що та молодь, яка є в проводі УНС, це діти піонерів УНСоюзу. І так треба розуміти сказане в моїм дописі. Доволі дивно вийшла згадка п-ні Донцов про 201 Відділ і його секретаря Софію Тимчишин (а не Марію). Шановна Авторка каже, що найліпші ті Відділи, які не мають завішених членів. Значить, 201 Відділ їх має. Тим часом, мабуть, немає такого Відділу в УНСоюзі, ані в жадній іншій запомоговій організації, який не мав би завішених членів в тім чи іншім місяці. УНСоюз є жива організація і в ній одні члени прибувають, інші відходять, а ще інші умирають. Так було, так є і так буде.

Далі шан. Авторка вичисляє жіночі Відділи, між іншим, Відд. ім. Л. Українки, який бере участь в громадській праці.

Фактично всі Відділи УНСоюзу в той чи інший час виконують якусь громадську функцію. Бо й на це вони постали. Напр., Відд. 293 в Брукліні брав дуже живу участь в переселенчій акції. Старанням його членів в нашій малій громаді приміщено на мешкання коло 50 осіб, між ними і саму п-ні Донцов. Всі члени УНСоюзу тільки радіють тим, як наші Відділи проявляють хоч би найменшу акцію на якійнебудь громадській ділянці. Треба нам пам'ятати, що Відділи УНСоюзу несли на своїх раменах майже все громадське життя. Праця їх дещо зменшилась з приїздом нової іміґрації і з постанням інших організацій, які цю працю частинно перебрали і продовжують.

Ще одна характеристична заввага п-ні Донцов, на яку треба дати пояснення. Пише п-ні Донцов, зглядно радить, щоб в жіночих Відділах могли бути родини членок (зн. чоловіки і діти), але з дорадчим голосом і на загальних зборах не мали б права бути вибраним до уряду. Тут відповім коротко: УНСоюз не може мати двояких членів, обов'язки і права членів реґулює статут УНСоюзу. І прав членів ніхто не може відібрати, бо всі члени УНСоюзу є рівні, нема членів і півчленів. УНСоюз — це організація, побудована на демократичних принципах.

На кінець шан. Авторка твердить, що матеріялістичним світоглядом ніхто новоприбулих до УНСоюзу не приєднає. Кожному можна помилятись, але коли опрокидується думку другого, то треба на це місце подати свою, а Авторка цього не робить. Нам було б інтересно знати, що спонукало саму п-ні Донцов вступити в ряди УНСоюзу? Можна сумніватись, чи п-ні Донцов була б в рядах УНС, коли б він кулигав матеріяльно. Каже п-ні Донцов, що новоприбулі втратили впродовж кількох годин все, що заробили за десятки років, включно з мільйоновими інституціями. Якраз тому ми повинні здобувати тут матеріяльні засоби і розбагачуватись, як це роблять інші народи. Не забуваймо, що світ з бідаками не числиться. Щодо здобутків духа, національної культури, якої — як пише п-ні Донцов — не могла пожерти большевицька потвора, то це все свята правда, бо лише здобутків духа „вода не забере, вогонь не спалить", але без матеріяльних засобів не можливо плекати культуру, ані збагачуватись духовими надбаннями, бо все це вимагає фондів.

І тому я ще раз підкреслюю, ми, жінки, стаючи членами УНСоюзу, підпомагаймо інші наші установи, як УКК і ЗУАДК, бо УНСоюз клав як моральні, так і матеріяльні підвалини під ті установи. Наші дописи в „Трибуні" повинні бути конструктивні.

Марія Демидчук,
гол. радна УНС

З ЖИТТЯ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗУ

БОСТОН, МАСС.

Піврічні збори Т-ва ім. Є. Коновальця, Відд. 238 УНСоюзу

17-го червня ц. р. Товариство ім. Євгена Коновальця, Відділ 238 УНСоюзу в Бостоні, відбуло свої піврічні Збори. Це була неділя, був гарний день, і безпосередньо після Служби Божої прийшло на Збори багато осіб: були й давні піонери, і новоприбулі і тут народжена молодь. Після молитви, сказаної о. Данилевичем, збори відкрив голова Відділу П. Мороз, який згадав про померлих в останньому півріччі членів, що їх присутні вшанували постанням з місць. Секретар Е. Сілінський подав короткий звіт, що його прийняли одноголосно до відома. На внесок голови рішено дати 250 долярів з своєї каси на будову нової церкви. Тут треба зазначити, що Відділ користає від початку свого заснування безплатно з церковної галі, а церковна громада є майже в цілості членом УНСоюзу. В дальшому, головний радний УНСоюзу, Микола Давискиба складав звіт з нарад Головного Уряду УНСоюзу, подавши передусім до відома проголошену на тих нарадах останню статистику теперішнього стану УНСоюзу. Збори з захопленням прийняли до відома, що фінансовий стан УНСоюзу переступив 18,000,000 долярів, та що наявність 4,000,000 дол. резервового фонду ставить цю нашу установу в ряди найкращих того роду установ щодо пропорції між членством і майном. Промовець особливо підкреслював заслугу УНСоюзу в придбанні „Союзівки" та говорив про наради над літньою оселею для дітвори. Звітодавець ширше зупинився над виданнями УНСоюзу та підкреслив жертвенність УНСоюзу, що й цим разом позначилась призначенням 14,000 дол. на різні народні, громадські, культурні й гуманітарні цілі. Присутні члени 238 Відділу з цікавістю прислухувались тому звітові. В дискусії зазначено, що добре було б, щоб ті, які залюбки нарікають і критикують, приходили на такі інформаційні збори, а тоді певне менше критикували б, а більше навчилися б шанувати позитивні діла.

М. Давискиба

ПІДСУМКИ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ
(Від 1-го липня 1955 до 30-го червня 1956 р. і окремо за червень 1956 р.)

Ч. Відд.	Ім'я організатора	Приєднано в червні	Разом приєдн.	Признач. квота
1		—	2	4
2	В. Сенкович	1	3	5
3		—	2	3
5		—	12	20
6		—	2	3
7		—	2	5
8		—	17	15
11		—	2	8
12		—	4	6
13		—	9	10
14	М. Отрок	2	8	7
15		—	3	5
16		—	3	3
20	І. Ляш	2	14	7
21		—	2	5
22	П. Каня	1	2	5
23	А. Прескович	1	7	5
25		—	11	10
27	Т. Олесницький	9	23	10
28	І. Галайда	1	7	2
29	О. Малицак	2	5	3
30		—	3	3
33		—	6	8
34		—	2	1
35		—	25	—
36	Гунька	1	6	5
36	Е. Бердій	1	—	—
37		—	9	5
38	С. Гонза	2	11	7
39	М. Рубич	1	29	20
40		—	3	1
41		—	1	1
42		—	11	10
44		—	2	2
45		—	18	20
46		—	5	5
48		—	1	2
49		—	1	5
50		—	1	5
51		—	3	2
52	Д. Хрупалик	1	7	4
53		—	1	6
54		—	18	10
55		—	2	14
56		—	6	3
57		—	5	12
59	М. Галькевич	2	33	14
62	В. Відей	1	3	2
63	С. Келлар	3	14	16
65		—	1	5
66		—	1	3
68		—	3	1
69		—	1	5
70		—	3	7
71		—	2	5
73		—	2	3
74		—	5	1
75		—	4	15
76		—	12	11
80		—	4	2
81		—	6	4
82		—	1	2
83	С. Чорномаз	3	21	12
84		—	3	5
85	О. Костюк	1	8	5
87		—	2	3
90	Й. Сидор	5	9	5
91		—	2	7
92		—	1	2
93		—	1	5
94	В. Борискеч-Бойд	2	40	40
96		—	64	4
99	П. Герман	1	5	2
100		—	7	4
102	М. Бобечко	3	22	30
105	В. Посполита	1	15	20
106		—	16	25
107		—	3	4
108		—	3	3
109		—	5	2
111		—	3	2
112		—	10	15
113		—	15	2
114	М. Ткачук	3	48	16
115	П. Бабич	1	6	5
116		—	1	5
117		—	3	8
118		—	4	3
119		—	3	4
120	В. Рефт	2	13	8
121	О. Гадз	1	8	5
123		—	1	3
124		—	1	3
125	І. Подола	2	29	15
126		—	1	4
127		—	22	35
128	І. Швець	1	2	3
130	Д. Білецький	19	64	26
131	В. Фединський	13	79	—
132		—	1	3
133	І. Андрейчин	1	2	3
134		—	1	3
137		—	2	6
140		—	8	5
142	Е. Полевчак	1	4	9
144	М. Чомко	1	5	3
146		—	9	8
147		—	7	22
148		—	3	3
149		—	6	3
150		—	1	7
151		—	2	4
152		—	1	3
153		—	20	20
155		—	4	23
156		—	8	18
157		—	4	2
158		—	1	14
160		—	1	3
161	А. Дзюла	4	30	25
162		—	1	1
163		—	8	12
164		—	5	7
165		—	6	8
167		—	1	6
168		—	3	9
170	І. Грабар	1	7	18
171	С. Расн	1	10	7
172		—	3	3
173	П. Щирба	2	21	7
174		—	7	1
175	Ю. Шевчук	1	18	28
176		—	10	9
177		—	15	7
179		—	5	12
180		—	2	12
181		—	1	4
183		—	2	11
187		—	2	2
189		—	35	20
191		—	28	15
192		—	3	5
194	В. Никифорук	1	40	22
199		—	1	2
200		—	4	12
202	М. Зановік	1	1	1
204		—	112	30
206		—	8	16
208	В. Нагурний	1	1	1
210		—	1	2
211	Т. Соколовський	1	3	6
212		—	1	2
213		—	3	7
215		—	3	3
216		—	1	3
217		—	8	26
218	М. Стахура	2	4	12
219		—	11	15
220		—	11	22
221	Т. Шпікула	13	97	65
222	І. Білик	3	5	3
223		—	2	5
224		—	8	3
226		—	7	5
229		—	2	2
230		—	22	25
232		—	2	2
233		—	1	6
234	В. Квас	1	34	12
236		—	6	5
237		—	7	6
238	І. Селінський	9	40	50
238	П. Мороз	2	—	—
239		—	2	15
240		—	35	26
241		—	1	3
242		—	5	7
243		—	2	2
245	Й. Сабат	2	11	10
247		—	3	6
251		—	13	10
252		—	3	8
253		—	9	8
254		—	3	15
256		—	33	10
257	П. Сильчак	1	3	15
258		—	2	1
261		—	2	2
262		—	1	4
264		—	1	5
265		—	1	3
266	В. Труфин	1	22	16
267		—	4	4
268		—	9	5
270		—	9	10
271		—	12	11
272		—	1	4
273		—	1	1
274		—	5	7
275		—	1	5
276		—	17	17
277	В. Гафткович	1	38	35
277	Т. Баландюк	2	—	—
278		—	1	1
280		—	1	3
281		—	12	12
283		—	5	7
284		—	4	6
285		—	12	—
286		—	1	3
287	М. Милянович	3	11	14
287	Р. Ференцевич	1	—	—
288		—	2	9
289	В. Гузар	2	15	10
290		—	5	6
291		—	7	18
292		—	23	28
293		—	14	12
295	В. Пулк	1	24	9
295	С. Мотрович	2	—	—
296		—	4	12
297		—	1	1
298		—	1	4
299		—	6	6
301	В. Іващук	2	10	14
304		—	9	12
305		—	6	6
307		—	3	20
308	П. Івасишин	2	3	4
309		—	7	2
316	В. Гавриляк	1	25	22
317		—	1	6
318		—	1	4
319		—	2	8
320	І. Малко	1	19	12
321	І. Фуґа	1	8	8
323		—	3	9
324		—	3	11
325		—	2	14
326	М. Соколовський	1	2	2
327	А. Копистянський	3	16	7
328		—	1	6
331		—	2	5
332		—	3	3
333		—	1	3
334	М. Задерецький	1	1	18
336	Г. Кисіль	7	30	24
336	Г. Степанек	1	—	—
338		—	2	6
339		—	3	4
341		—	25	25

(Закінчення на стор. 6-ій)

У ВСЯКОГО СВОЯ ДОЛЯ...

Це вже у нас так водиться, що в газеті найбільше пишеться про політику та про всілякі справи, а менше звертається увагу на звичайне, щоденне життя. Газета бо на те й є, щоб писати новості. Таке буває і з іншими, щоденними і денними проявами життя. Переїде вас авто чи станеться вам яке інше лихо, або виграєте 64 тисячі долярів правильними відповідями на запити в телевізійній програмі, то це вже „новина", хоч і такі сенсації вже перестають бути сенсаціями та переходять до буденщини. Такою буденною оправою є, виходило б, і життя людини та її природна смерть. Щонайменше такою вона є для загалу суспільства, що має свої клопоти. Тим часом, для молодої людини, яка знайшла собі пару, всі сенсації світу меркнуть і бліднуть, як і відходять вони на дальший плян тоді, як втратимо когось з рідних. В таких випадках наш сердешний нарід не тільки плаче, але й пісні та вірші складає. Одні ліпше, другі гірше, хто як вміє. Склав такий вірш про смерть своєї дружини і Михайло Брус, давній піонер і тепер голова 288 Відділу УНСоюзу в Ветлегем, Па., в якому і його Небіжка була членом.

ПАМ'ЯТІ НАСТУНІ

Вісім місяців пройшло вже,
девятий минає,
Як Настуненьки моєї
на світі немає.

Слабуючи, у шпиталі
стала говорити:
Ой, не довго, любий мужу,
я вже буду жити!

В четвер таке говорила,
ще три дні прожила,
В понеділок рано-вранці
життя закінчила.

Прожила разом зо мною
тридцять штири літа,
Натрудилась, тихо згасла,
пішла з цього світа.

Увійдеш тепер до хати,
пусто в ній і тихо,
Так і чуєш, що у хаті
поселилось лихо.

Сумно всюди, непривітно,
серце біль стискає,
Ні ладу, ані порядку,
дружини немає.

А колись ця сама хата
життям вирувала,
Як дружина моя вірна,
лад у ній давала.

Було ясно в ній, привітно,
весело і мило,
Радились про все ми разом,
розмовляли щиро.

А тепер же тяжко-важко
без дружини жити,
Ні з ким радитись не маю,
ні горя ділити.

Часом з горя заспіваю,
а часом заплачу,
Та ні в чому я полегші
для себе не бачу.

Йдуть роки сумні, минають,
в серці все жалоба,
Яка скінчиться тоді лиш,
як ляжу до гробу.

Хай же моя скорбна пісня
по стейтах літає,
І спогади піонерів
в вінок свій сплітає.

Михайло Брус
Ветлегем, Па.

А. Драган

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В МИНУЛОМУ І СУЧАСНОМУ

(13)

І так наводиться цілу низку всіляких інших пожертв УНСоюзу на понад 50,000 долярів, наводиться цілу низку фактів з діяльности цієї організації, стверджуючи „одним словом", що „Український Народний Союз завжди був і залишається осередком і остоєю всього нашого народного життя".

Піддержувана УНСоюзом Українська Рада розгортає тоді найширшу діяльність на користь визволення України та допомоги українським жертвам війни. Провідником тієї акції стає о. Петро Понятишин, який, після смерти єпископа Сотера Ортинського в 1916 році, перебрав адміністрацію української католицької дієцезії в Америці і, практично, був її творцем. Проголошений президентом Вилсоном „Український День" в З'єдинених Державах, численні інтервенції в уряді, зустріч з президентом Вилсоном, резолюція в Конґресі в справі самостійности й соборности України, висилка мирової делеґації до Парижу — все це справа тієї Ради та о. П. Понятишина. Основні матеріяли про цю подивуґідну діяльність знайдуть заінтересовані в споминах о. Понятишина, надрукованих в Ювілейному Альманасі „Свободи" з 1953-го року.

Це були бурхливі часи в світі. Валився старий порядок і назрівав новий, в якому Україна зголосила своє право на вільне, державне життя. Американські українці переживали ті часи з таким самим піднесенням, як і весь український народ. Не занедбуючи своїх обов'язків супроти прибраної Батьківщини-Америки, даючи своїх синів і свою кров для боротьби за перемогу З'єдинених Держав, купуючи бонди державної „Позички Волі", підтримуючи Американський Червоний Хрест та всі державні й суспільні акції, американські українці з Українським Народним Союзом в своїй основі робили — як це недвозначно виходить з усіх наявних документів — справді все можливе, щоб допомогти українському народові в тій переломовій добі його історії. Ясно, що внутрішні непорозуміння і боротьба становили велику перешкоду в тих змаганнях, і знову бачимо творчий крок УНСоюзу до єдности. Цікава річ. УНСоюз, який практично виконував всю багатобічну працю, давав ідею, сили до праці і гроші, який міг цю працю виконувати під своєю власною фірмою і її для себе відповідно „капіталізувати", все ж таки завжди вважав, що для добра загальної справи буде кориснішe, коли ця праця проходитиме під знаком об'єднання, консолідації всіх, хоч часом ті, що їх УНСоюз „консолідував", не тільки в праці не допомагали, але ще й були тягарем та перешкодою для неї.

Так було і в ті рішальні часи. Не зважаючи на всі атаки, брехні, наклепи та очорнювання збоку тодішнього псевдосоціялістичного табору, Український Народний Союз почав знову змагати до консолідації та створення одного репрезентативного представництва. В результаті тих заходів був створений в дні 23-го листопада 1918-го року Український Народний Комітет, на чолі якого став о. Петро Понятишин, а секретарем Володимир Лотоцький. Ліві елементи з В. Січинським до того Комітету не увійшли і продовжували свою акцію проти нього. Головою нарад, на яких рішено скликати черговий з'їзд і створити Український Народний Комітет, був тоді молодий діяч і опісля аж по сьогодні головний касир УНСоюзу, Роман Слободян.

Хоч репрезентаційні функції американських українців виконували в тому часі створені з ініціятиви УНСоюзу та піддержувані ним спочатку Українська Народна Рада, опісля переходово Федерація Українців в З'єдинених Державах, знову Українська Рада і опісля Український Народний Комітет — Український Народний Союз не зрікався й додаткової самостійної акції, зокрема в пожертвах на українські визвольні цілі та в підтримці українських визвольних змагань. І коли, наприклад, в червні 1917-го року відбувся в Києві Український Військовий Конґрес, що закликав Центральну Раду зірвати взаємини з Росією та приступити негайно до створення самостійної Української Держави, Українська Рада в Америці вислала на руки проф. М. Грушевського телеграму, в якій сказано:

„Борцям за волю України, зібраним на конґресі в Києві, українці, згуртовані в Українській Раді в Америці, шлють свій гарячий і щирий привіт. За волю України ми готові на життя і смерть. Не спочиньте, поки не встане Україна, світ правди засвітить і помоляться на волі невольничі діти."

Рівночасно з тим переслано на руки проф. Грушевського 100,000 карбованців для українських жертв війни. А Український Народний Союз ще від себе вислав на адресу проф. Грушевського таку телеграму:

„Сердечний привіт всім учасникам Конґресу. Держіть високо прапор вільної України, дорогої нам усім, без огляду на кордони і моря, якими доля розділила одних синів великої української родини. Сміло вперед, а встане вільна, з'єдинена Україна".

Під знаком тих бурхливих подій відбувалася і 14-та конвенція УНСоюзу в Гарисбурґу в жовтні 1917-го року. Конвенція ця, м. ін. ухвалила і вислала окремого листа до президента Вилсона із заявою льояльности та проханням вжити всіх можливих заходів на міжнародному терені для „справедливого вирішення української справи". Рівночасно вислано ґратуляції Українській Центральній Раді в Києві, її Президентові та Генеральному Секретареві з побажаннями видержливости, завзяття та „повного успіху в боротьбі за здобуття волі українському народові". Тоді то й посипались з каси Українського Народного Союзу та від маси членства УНС фонди на безліч всіляких акцій в Україні, зокрема на визвольну боротьбу та на допомогу жертвам війни. На політичну акцію в Америці призначувано все нові й нові фонди, а в 1919 році, коли Український Народний Комітет вів, підтримуваний УНСоюзом, широку політичну акцію на американському і міжнародному теренах у зв'язку з мировим договором та новою загрозою для відродженої молодої Української Держави, УНСоюз передав в травні ще одноразово 5,000 долярів. Тоді теж вислано від Головного Уряду УНС привітальну телеграму Головному Отаманові Симонові Петлюрі та протестаційні телеграми до Вашинґтону і Парижу проти нових польських і московсько-большевицьких зазіхань на українські землі.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1956 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

РОЗВ'ЯЗАНІ ВІДДІЛИ:

Розв'язано Відділ УНСоюзу, означений черговим числом 495 з осідком у місцевості Гелена, Монт. Всім членам видано переступні листи.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 14. Гатала Марія.
В. 22. Каня Павло.
В. 23. Лесів Марія.
В. 27. Сенишин Антін, Марія.
В. 28. Великанич Ірина, Трояновський Мирон.
В. 29. Цірко Варвара А.
В. 36. Река Анастасія, Сенюк Анна.
В. 38. Кампбел Роберт К.
В. 45. Дубас Анна К.
В. 59. Вакко Ричард.
В. 62. Черкас Володимир.
В. 74. Грай Ірина К.
В. 83. Гринько Микола, Іванна.
В. 90. Височанська Альма.
В. 94. Кудла Іван Ф.
В. 99. Древеняк Іван І.
В. 102. Коровайчук Роман, Клавдія.
В. 104. Котляр Ярослав.
В. 114. Мудрий Надина О., Павлишин Олександра, Попович Юрій.
В. 128. Саноцька Дарія.
В. 130. Батіг Володимир, Назарів Володислав, Надія; Новогородський Петро, Катерина; Тихович Наталія.
В. 131. Баран Іван, Ольга; Василів Володимир, Васьків Олекса, Марія; Гринів Іван, Анна.
В. 133. Романишин Віктор.
В. 161. Джаруп Тома Л.
В. 170. Когут Мирослав.
В. 202. Маркол Патриція А.
В. 218. Корецька Патриція А.
В. 221. Куньо Іван Т., Гералдина К.; Оборковський Савелій, Остапенко Ванда, Троян Нестор, Катерина.
В. 226. Звєжин Роберт Е.
В. 234. Митрофанюк Олександра.
В. 238. Бортник Данило, Катерина; Давискиба Володимир, Музика Аделина, Мусял Іван, Юрій; Пашак Пилип І., Сілинська Анна.
В. 245. Коропей Володимир.
В. 277. Терлецька Любов А., Софія.
В. 287. Ференцевич Ірина.
В. 289. Мінурка Олена.
В. 295. Йозеф Михайло.
В. 301. Козьол-Козлов Тихон, Уляна.
В. 308. Лисодід Галина, Матучин Матрона.
В. 316. Литовченко Григорій.
В. 321. Фуга Степан.
В. 327. Веремчук Валентина, Шевчук Сергій М.
В. 336. Зеленюк Магдалина, Зубрицький Матвій.
В. 361. Гузар Михайло, Рожанковська Іванна, Юшкевич Іван.
В. 364. Бережанський Микола, Анна; Семенюк Калістрат, Параскева.
В. 370. Сингурин Юстина.
В. 371. Войцешко Іван, Тарнавський Іван.
В. 379. Кикиш Юрій, Матковський Володимир, Назимок Теофіл, Степанія; Федишин Софія.
В. 395. Бутинець Іван, Гатала Марія, Псюк Роман, Юлія; Сидорович Мирон.
В. 399. Милецький Мстислав, Турчманович Іван.
В. 406. Теньо Алберт Н., Сандра І.
В. 414. Похмурська Ірина.
В. 423. Кос Михайло.
В. 424ц Безпальчий Василь; Гринішак Атанас, Кучер Іван, Анна; Лиско Григорій, Прохоренко Іван.
В. 427. Чорнописка Анна, Підвербецький Василь, Марія.
В. 432. Андрусяк Іван, Анна; Бойко Ксеня, Бонк Іван, Олена; Бора Василь, Вайний Олександер, Ґелей Петро, Карманин Юрій, Крис Іван, Кришталович Ігор, Литвин Петро, Матис Степан, Менделюк Іван, Миндюк Роман, Муж Василь, Онищук Ярослав, Петлюх Анатоль, Пісоцький Петро, Фабіян Ґералд Я., Цвик Степан, Джойс В.; Чаплинський Володимир, Олена; Чижевський Іван.
В. 461. Бабій Олександер, Берекита Михайло.
В. 476. Гамій Доротея І.
В. 486. Паньків Серафин, Софія.
В. 498. Касюхнич Йосип, Мацевко Раїса.
В. 505. Чикало Олександер.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 15. Будний Олекса.
В. 25. Гречаник Софія.
В. 45. Добош Юлія.
В. 72. Здарко Антін І.*
В. 76. Пристаюк Антін.*
В. 85. Ковальчук Петро.*
В. 106. Питель Петро, Марія.
В. 114. Пазій Петро.
В. 133. Гавдун Григорій.*
В. 162. Магас Катерина.
В. 164. Роль Лавро.
В. 173. Яремчук Марія.
В. 174. Пономаренко Василь.
В. 178. Судак Анна.
В. 179. Городиський Степан.*
В. 184. Іваськів Генрих.*
В. 194. Буртик Іван, Висоцький Богдан, Ірина; Пурий Іван, Степанія; Смірнів Андрій, Сокіл Олекса.
В. 211. Валей Василь 2.
В. 219. Ходачок Нестор.
В. 221. Заболоцький Дмитро.
В. 301. Заобідний Іван.
В. 327. Стриховський Іван, Анна.
В. 338. Фігель Юрій.
В. 371. Васюк Федір.*
В. 379. Цурковський Михайло.
В. 430. Куземський Іван, Шумський Лев 2, Марія.
В. 432. Артимко Михайло, Добко Микола, Дорош Микола, Дружник Іван,* Іваницький, Пилип, Шпиндик Олександер,* Сергій,* Галина.
В. 439. Гуменюк Михайло.
В. 469. Новицький Михайло.*
В. 471. Барановська Марія, Марків Олександер,* Мартин Григорій,* Хома Степан.*
В. 499. Стерчо Петро.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 27. Коротко Іван.
В. 105. Околита Ольга.
В. 106. Яворський Володимир, Мирон,* Наталія.
В. 112. Бугай Софія.
В. 114. Балянецький Іван.
В. 161. Федорко Іван.*
В. 175. Захарків Михайло, Анна; Цепенда Кирило.
В. 177. Коник Лев, Марія.
В. 191. Древецька-Фомук Катерина.
В. 219. Фурда Катерина.
В. 220. Іванець Роман.
В. 221. Наконечний Петро, Анна.
В. 266. Бойко Анна.
В. 270. Салюк Григорій.
В. 285. Кибкало Полікарп, Лукія.
В. 287. Фігель Юрій.*
В. 288. Копчук Катерина, Фішль Марія, Явний Дмитро.*
В. 316. Юськів Володимир, Мелания К.
В. 338. о. Ярош Михайло, Марія.
В. 341. Яцків Олександер.*
В. 343. Віназецька Євдокія, Романчин Марія.
В. 344. Мирон Анна, Обшанський Євстахій, Марія О.
В. 395. Герман Григорій, Марчишин Іван, Розалія; Старвецька Ізабела 2.
В. 399. Пундур Осип.
В. 430. Семків Роман 2.
В. 433. д-р Кузів Роман 2, Марія 2.
В. 457. д-р Макаревич Іван.
В. 468. Гусак Юрій,* Гусяк Василина.
В. 471. Оріхівський Ґералд,* Орест.*
В. 492. о. Подольський Мирослав Д.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 20. Омецінська Оксана.
В. 105. Федина Василь, Марія.
В. 191. Плекан Ярослав.*
В. 221. Маколондра Юрій.*
В. 327. Стриховський Іван, Анна.
В. 363. Скробач Михайло.*
В. 367. Гумницький Федір Ф.*
В. 399. Косачевич Юрій, Анна.
В. 423. Кос Роман, Олена.
В. 432. Максимів Онуфрій.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 22. Шидляк Михайло П.,* Юрій.*
В. 33. Мединська Анна.
В. 37. Куновська Олена.
В. 40. Макаровський Андрій, Андрій мол.*
В. 59. Фант Василь В.,* Меланія Р.
В. 69. Петрик Андрій.
В. 104. Котляр Ірина.
В. 106. Багрій Іван.
В. 123. Ленц Ричард А.,* Скоць Степанія.
В. 127. Бучинський Йосип, Варвара; Івахів Михайло, Марія; д-р Мосійчук Іван, д-р Сайкевич Михайло Е., Щавинський Василь, Ірина.
В. 130. Козицький Василь,* Кузбит Іван, Ольга; Кушнір Іван, Анна; Прадищук Андрій, Хома Богдан,* Анна.
В. 159. Петрик Михайло.*
В. 163. Сірий Анна.
В. 194. Журатинський Євген, Михайло Іван,* Долорес Е.; Прокопів Теодосій, Щирба Микола.
В. 200. Костів Микола.*
В. 204. Дяк Степан, Антонина; Орт Вернер,* Марлиса.
В. 219. Драч Осипа.
В. 221. Лесняк Іван.*
В. 230. Олійник Марія, Михайлина.
В. 234. Коваль Василь, Анна.
В. 242. Торик Іван.*
В. 281. Кузюк Іван, Текля.
В. 301. Сидорович Андрій.*
В. 324. Уревич Федір.
В. 340. Веле Марія С., Щудлик Іван, Анна.
В. 361. Вачик Осип,* Рибицька Марія.
В. 362. Татомир Ярослав, Любов.
В. 364. Варчак Михайло.
В. 367. Задорожний Федір, Єфрозина; Слободинський Михайло.*
В. 371. Стецкович Іван, Анастасія.
В. 399. Стеців Мирон.*
В. 430. Ганас Олександер, Ющишин Анна.
В. 432. Бережанський Михайло,* Юлія; Гивель Михайло,* Дудканич Дмитро,* Калин Іван, Озаркевич Іван,* Євгенія; Павловський Володимир,* Палій Андрій, Саґан Михайло, Станиславський Михайло.
В. 437. Васьків Іван.
В. 439. Фещин Адам.*
В. 441. Романів Іванна.
В. 464. Мишовода Анна.
В. 471. Василик Петро,* Степанія; Ціховляз Михайло,* Євгенія; Якимів Степан,* Марія.
В. 472. Круцько Євген.
В. 473. Баран Степан,* Гомонко Ірина, Захарчук Юліян, Луговий Ярослав, Лідія.
В. 497. Ізьо Юліян,* Ольга.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 13. д-р Павлишин Дмитро.
В. 34. Цибак Микола.*
В. 47. Копчук Катерина, Фішль Марія, Явний Дмитро.*
В. 93. Коник Лев, Марія.
В. 99. Герман Григорій.
В. 144. Околита Ольга.
В. 160. Дзера Михайло, Катерина; Сенчишин Федір, Антонина.
В. 161. Захарків Анна.
В. 204. Салюк Григорій.
В. 221. Гуменюк Ігор.
В. 237. о. Ярош Михайло, Марія.
В. 289. Юськів Володимир, Мелания. К.
В. 338. Фігель Юрій.*
В. 367. Кибкало Полікарп, Лукія.
В. 379. Пундур Осип.
В. 395. Фурда Катерина.
В. 422. Лешньовська Олена.
В. 439. Яцків Олександер.*
В. 446. Лохвин Юрій,* Юрій мол.*
В. 472. д-р Макаревич Іван, д-р Наумик Франц.
В. 473. Оріхівський Ґералд,* Орест.*
В. 495. Брездень Павло, Гладкий Микола, Марчишин Іван, Розалія; д-р Мичковський Мирослав, Любомира; Стельмах Федір, Любов.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 20. Чикаловський Василь, Анна.
В. 57. Недільський Іван.
В. 76. Гривнак Федір,* Романишин Володимир.*
В. 96. Кавелеро Єлисавета.
В. 114. Пазій Петро.
В. 179. Гаджеґа Софія.
В. 184. Іваськів Генрих.*
В. 221. Заболоцький Дмитро.
В. 277. Цяприна Іван, Параскева.
В. 355. Рак Йосип,* Фреда.
В. 361. Цап Микола, Анастасія.
В. 372. Білецький Михайло.*
В. 375. Поточник Євстахій,* Харамбура Іван.
В. 432. Шпиндик Олександер,* Галина.
В. 439. Відочка Михайло.*
В. 461. Репецький Юрій.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 6. Коник Степан.
В. 277. Нестор Марія.
В. 386. Гладьо Іван.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 11. Ворсук Микола.*
В. 29. Скордій Анна.
В. 183. Балдвин Євфемія.
В. 206. Липський Євген.
В. 211. Дзера Василь,* Магмет Катерина.
В. 217. Віважевський Петро.*
В. 251. Жируха Катерина.
В. 261. Аркатин Йосип.*
В. 277. Ярошевич Степан.*
В. 283. Шварик Іван.*
В. 316. Куций Єлисавета.
В. 361. Важан Олена.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 14. Шевкун Микола.*
В. 16. Бреґа Михайло.*
В. 20. Бабак Магдалина.
В. 59. Бабій Агафія.
В. 83. Тимчій Іван.*
В. 87. Максимик Костянтин.*
В. 102. Бобечко Степан.*
В. 112. Руний Єлисавета А.
В. 120. Деленко Михайло,* Корнецький Федір,* Лаяк Анна, Ревт Володимир,* Стадник Омелян.*
В. 130. Коваль Григорій.*
В. 144. Віщ Анна, Гендершав Анна.
В. 146. Карпа Василь.*
В. 147. Андрухів Анна.
В. 172. Осадчук Анна.
В. 175. Запотічний Йосип,* Трубилович Михайло.*
В. 217. Гнилишин Михайло.*
В. 220. Лехів Анна.
В. 223. Котлярчик Карло,* Транзуляк Онуфрій.*
В. 234. Іванців Анна.
В. 248. Огар Ольга.
В. 251. Парис Марія.
В. 264. Гурей Анна.
В. 281. Віганська Ольга.
В. 292. Меч Степан.*
В. 334. Мураль Франко.
В. 361. Савицька Анастасія.
В. 363. Скробач Михайло.*
В. 384. Судик Федір.*

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 11. Плішка Макар.
В. 20. Глива Федір.*
В. 30. Мика Павлина.
В. 37. Шевчук Катерина.
В. 39. Намісняк Анна.
В. 42. Гуцалюк Максим,* Юзефчук Василь.
В. 44. Тимошук Матвій.
В. 51. Бурий Павлина.
В. 57. Постоловський Степан.*
В. 72. Ласкош Осипа.
В. 77. Зарічна Ангелина.
В. 94. Мілер Михайло В.
В. 102. Віґановський Дмитро.
В. 106. Гавалюх Марія.
В. 109. Бушик Йосип.*
В. 113. Кравець Семен.
В. 123. Москалик Марія.
В. 146. Стасів Петро.
В. 155. Капцьо Степан.*
В. 170. Дрваль Анна.
В. 171. Олсен Неллі (Осміловська Анастасія) 2.
В. 177. Кендиґалюк Марія.
В. 198. Фучило Текля.
В. 206. Шевчук Параскева.
В. 235. Завійський Максим, Ратич Василь.
В. 239. Волощакевич Анна.
В. 255. Кушкевич Степан.
В. 265. Гозела Розалія.
В. 278. Головатий Андрій.
В. 292. Ониськів Яким.*
В. 324. Уревич Володимир Е.*
В. 361. Мисак Степан.
В. 363. Стецько Іван.
В. 369. Березяк Григорій.
В. 371. Богда Іван.
В. 384. Гумерда Петро.
В. 385. Кучинський Микола.
В. 420. Кордоновий Анна К.
В. 472. Федорович Юрій.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1956 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	49,606
В місяці червні 1956 р. прийнято нових	145
В місяці червні 1956 р. прийнято наново	65
В місяці червні 1956 р. прийнято з переступ. листами	55
В місяці червні 1956 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	14
В місяці червні 1956 р. прийнято зі старого роду обезп.	—
Разом	49,885
В місяці червні 1956 р. суспендовано	107
В місяці червні 1956 р. відійшли з переступ. листами	42
В місяці червні 1956 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	14
В місяці червні 1956 р. відійшли до нового роду обезпеч.	—
В місяці червні 1956 р. відійшли зо зворотом у готівці	23
В місяці червні 1956 р. відійшли на безплатне продовж.	3
В місяці червні 1956 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	13
В місяці червні 1956 р. відійшли на виплачене обезпеч.	35
В місяці червні 1956 померли	43
Разом	280
З кінцем місяця червня 1956 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	49,605

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі 1 на $ 250	3
В клясі 1 на $ 500	54
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	113
В клясі 1 на $1500	5
В клясі 1 на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	394
В клясі 2-1000 на $1000	258
В клясі 2-1500 на $1500	4
В клясі 2-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	5,901
В клясі 3-1000 на $1000	4,606
В клясі 3-1500 на $1500	63
В клясі 3-2000 на $2000	55
В клясі 3-2500 на $2500	7
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	4,447
В клясі 4-1000 на $1000	2,292
в клясі 4-1500 на $1500	52
В клясі 4-2000 на $2000	41
В клясі 4-2500 на $2500	4
В клясі 4-3000 на $3000	9
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	113
В клясі 5- 500 на $ 500	2,744
В клясі 5- 750 на $ 750	386
В клясі 5-1000 на $1000	6,016
В клясі 5-1500 на $1500	146
В клясі 5-2000 на $2000	41

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	4,678
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,203
В клясі 6-1500 на $1500	39
В клясі 6-2000 на $2000	22
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	48

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 21- 500 на $ 500	2,375
В клясі 21-1000 на $1000	908
В клясі 21-1500 на $1500	25
В клясі 21-2000 на $2000	19
В клясі 21-2500 на $2500	7
В клясі 21-3000 на $3000	8
В клясі 21-3500 на $3500	2
В клясі 21-4000 на $4000	1
В клясі 21-4500 на $4500	2
В клясі 21-5000 на $5000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 22- 500 на $ 500	2,807
В клясі 22-1000 на $1000	2,456
В клясі 22-1500 на $1500	39
В клясі 22-2000 на $2000	68
В клясі 22-2500 на $2500	11
В клясі 22-3000 на $3000	13
В клясі 22-3500 на $3500	7
В клясі 22-4000 на $4000	3
В клясі 22-4500 на $4500	1
В клясі 22-5000 на $5000	4

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя

В клясі 23- 500 на $ 500	178
В клясі 23-1000 на $1000	94
В клясі 23-1500 на $1500	5
В клясі 23-2000 на $2000	11
В клясі 23-2500 на $2500	2
В клясі 23-3000 на $3000	5

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В клясі 24- 500 на $ 500	2,553
В клясі 24-1000 на $1000	1,698
В клясі 24-1500 на $1500	35
В клясі 24-2000 на $2000	58
В клясі 24-2500 на $2500	12
В клясі 24-3000 на $3000	10
В клясі 24-3500 на $3500	6
В клясі 24-4000 на $4000	1
В клясі 24-5000 на $5000	2

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В клясі 25- 500 на $ 500	186
В клясі 25-1000 на $1000	163
В клясі 25-1500 на $1500	7
В клясі 25-2000 на $2000	17
В клясі 25-2500 на $2500	5
В клясі 25-3000 на $3000	10
В клясі 25-3500 на $3500	11
В клясі 25-4000 на $4000	2
В клясі 25-5000 на $5000	3
Разом	49,605

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 2. Хованець Давид К.
В. 20. Дужий Андрій І., Лаш Галина Д.
В. 27. Псюк Василь, Йосип, Ольга; Яворська Христина.
В. 28. Великанич Лев.
В. 29. Малищак Іван, Скордий Іван М.
В. 38. Фалат Павло Й.
В. 39. Мельничук Іван В.
В. 52. Кемп Михайло.
В. 59. Вакко Роґер.
В. 63. Волсонович Микола П., Нютреллі Даяна І., Химка Стася І.
В. 83. Гринько Роберт.
В. 85. Шарварко Іван М.
В. 90. Височанський Патриція А., Роберт, Роман; Комарницька Романа.
В. 94. Тиро Давид М.
В. 102. Щепко Тарас Л.
В. 105. Ракочий Ярема.
В. 115. Опришко Євген Р.
В. 120. Вілас Володимир мол., Даяна.
В. 121. Кобіто Беверлі.
В. 125. Фардиґа Наталія, Химка Віра І.
В. 130. Бакун Іван, Ольга, Степан; Батіг Богдан, Марія О., Степанія; Назарків Галина, Мирослава; Новогородська Марія, Ярослава; Попів Андрій, Катерина, Тарас.
В. 131. Баран Віра, Моніка; Васьків Іван, Ірина; Гринів Микола, Ярослава.
В. 144. Матерна Варвара Л.
В. 161. Владучик Ричард П., Гомзяк Михайло ., Франя А.
В. 171. оЧрномор Ярослав.
В. 173. Глинянський Михайло, Кук Кетлін А.
В. 175. Каленецький Яким Ф.
В. 194. Дума Олександра А.
В. 208. Заґрапан Василь.
В. 211. Каранович Михайло.
В. 218. Мисів Володимир мол.
В. 221. Крехтяк Уляна К., Кулинченко Володимир, Мак Зиновія Є., Оборковський Володимир, Остапенко Григорій, Маргатира; Якимець Степан.
В. 222. Вілик Іван М., Каролина, Ярослава І.
В. 238. Діяк Андрій, Кутак Текля, Нівен Роберт Й.
В. 245. Коропей Роман Я.
В. 257. Наливайко Віктор.
В. 266. Самко Василь З.
В. 277. Бойко Андрій.
В. 287. Милянович Меланія А., Михайло Ст., Роман мол.
В. 289. Мінурка Степан.
В. 295. Йозеф Іван, Наборс Лідія К.
В. 320. Ричмонд Варвара Л.
В. 326. Косенс-Колодій Іван Д.
В. 327. Шевчук Конрад В.
В. 334. Паш Памела З.
В. 336. Бородай Антін, Зеленюх еЗнон, Іванова Валя, Настюк Дмитро П., Степаник Марко В., Шнайдер Дуґлас.
В. 344. Присташ Роберт Е.
В. 361. Захарчук Андрій Л., Юрій Р.; Полчинська Іванна, Ромашко Іван мол., Юстина.
В. 362. Торговець Ольга.
В. 364. Вурко Степан мол., Женчак Іван В., Семенюк Віра, Володимир.
В. 370. Куц Кетлін А.
В. 379. Назимок Ірина, Олег; Семків Володимир А., Тирян Володимир А., Федишин Анастасія, Михайло; Христан Ірина, Яцина Емілія М. 2, Ірина А.
В. 388. Шляхтун Іван В.
В. 397. Кубрак Ірина, Михайло.
В. 399. Шлапак Микола В., Наталія О.
В. 414. Струк Анна Є.
В. 423. Лесюк Анна М.
В. 424. Безпальний Валерій, Петро; Гринішак Володимир, Ірина, Микола, Оксана; Філософ-Браїловський Генрих, Ірина.
В. 427. Вориско Лідія І.
В. 432. Бойко Данило В., Бонк Лідія О., Роман І.; Вишньовський Терентій И., Гелей Роман В., Реплянський Юрій С., Славич Євген.
В. 433. Берґеман Едвард І.
В. 436. Чудийович Роман В.
В. 461. Грохольський Роман, Макар Любов Т., Цебринський Каролина А., Кетлін В., Павло.
В. 476. Гамій Йосип П.
В. 478. Локвуд Гері А.
В. 481. Вовк Розалія А.
В. 486. Паньків Богдан М., Борис, Лідія З.
В. 498. Мацевко Іван А. О.
В. 505. Павлів Людмила О. А.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 45. Тилятник Іван, Михайло.
В. 54. Хома Лідія.
В. 106. Питель Павло.
В. 164. Лупашинський Єлисавета А., Іван, Марія.
В. 194. Пурій Борис З. 2, Дамян.
В. 219. Ходачок Степан.
В. 254. Віндас Філіс.
В. 327. Дуляк Анна М., Стриховська Христина.
В. 430. Шумська Світляна.
В. 432. Матчук Тарас.
В. 439. Янківська Надія.
В. 471. Демяненко Олександер, Коломицька Ангелина, Лісна Богданна.
В. 498. Зарицький Володимир Ю.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 45. Зулак Роман В.
В. 106. Яворська Віра.
В. 115. Волощук Ярослав.
В. 171. Де Вляв Іван В., Ярослав В.
В. 191. Фомук Кетлін А., Христина М.
В. 288. Копчук Розалія-Анна М., Фішль Константина.
В. 316. Юськів Євстахія, Микола, Надія.
В. 344. Мирон Лідія А. 2.
В. 395. Марчишин Марія А.
В. 430. Семків Зенон.
В. 433. Кузів Ірина 2, Юрій 2.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 35. Гулич Анна, Дарія, Мирослав, Степанія.
В. 194. Жук Володимир.
В. 281. Онуляк Федір І.
В. 361. Бабецький Франко.
В. 423. Кос Євгенія, Ярослав.
В. 432. Качмар Анна Ю.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 35. Москалюк Ніна.
В. 45. Маслій Дмитро, Ольга, Софія; Федорович Володислав, Любов, Надія, Ярослав.
В. 59. Фант Василь В. мол., Григорій В.
В. 69. Петрик Ольга, Роман.
В. 79. Давидчук Анна.
В. 90. Мусялко Анна М.
В. 91. Маріцв Франко.
В. 105. Мандро Андрій.
В. 127. Вучинський Іван, Надія; Івахів Орест, Роман; Каблак Степан, Щавинський Анна Хр., Марія К., Петро В.
В. 147. Проць Мирослав.
В. 171. Шкляр Микола В.
В. 175. Питяк Олена.
В. 204. Вачлер Єлисавета А., Ричард; Дяк Михайло, Степан А.; Орт Вільфрід, Іван В.; Цимбалістий Павло, Юнг Альфред, Лорета.
В. 221. Зайдман Ноель В., Норина Ф.
В. 251. Мінісале Ольга.
В. 254. Мілер Роберт Ф., Стецяк Іван.
В. 334. Чамрик Василь мол.
В. 339. Морріс Кетлін А., Реннеберґ Лідія М., Сбраччія Марія А.
В. 361. Вачик Оксана Т., Дубець Василь, Ничка Варвара А., Пацура Степан.
В. 362. Татомир Марта.
В. 371. Стеткович Патриція А., Ярослава.
В. 430. Ющишин Анна, Мирослав.
В. 432. Бережанська Олена, Ярослава, Влозовський Мирон З.
В. 439. Бордун Богдан, Печенюк Оксана, Софія.
В. 442. Сквейр Лев А.
В. 471. Карпишин Мирослав, Роман; Лепка Анна, Ціховляз Мирослава, Якимів Богдан, Євген, Франя.
В. 497. Ізьо Звенислава, Ігор, Олег.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 11. Волощук Ярослав.
В. 47. Копчук Розалія-Анна М., Фішль Константина.
В. 160. Дзера Марія, Степанія; Сенчишин Анна.
В. 289. Юськів Євстахія, Микола, Надія.
В. 325. Мареска Михайло И.
В. 471. Демяненко Олександер, Коломицька Ангелина.
В. 492. Волянська Лариса, Лідія.
В. 495. Марчишин Марія А., Мичковський Ігор 2, Михайло 2, Юрій; Стельмах Олександер, Юрій Л.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 28. Великанич Ірина, Трояновський Мирон.
В. 29. Цірко Варвара А.
В. 45. Дубас Анна К.
В. 74. Грай Ірина К.
В. 104. Котляр Ярослав Б.
В. 226. Звєжинський Роберт К.
В. 423. Кос Михайло.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 20. Чикаловський Ярослав.
В. 71. Кампо Даниіла І.
В. 116. Скуряк Адела.
В. 238. Давискиба Володимир.
В. 262. Вайс Тома М.
В. 277. Цяприна Богдан.
В. 341. Кісіль Гері І. 2, Поцілуйко Євген 5, Омелян 5.
В. 369. Гусак Іван.
В. 375. Багрій Олена, Міллер Гері Ст.
В. 432. Ігнатко Юрій.
В. 439. Гузій Богдан, Ірина.
В. 451. Омельченко Зиновія.
В. 473. Чумак Емілія О.
В. 477. Весман Софія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 63. Говецький Кеннет М.
В. 116. Гор Степан.
В. 170. Корнер Данило В., Сибіл Генрих М.
В. 183. Ковальчук Патриція П. 2.
В. 188. Симчик Павло Д.
В. 204. Багрій Анна, Бакад Лідія О., Гордіюк Богдан, Ґолембйовської Ігор А., Гречин Володимир, Пацканик Микола 2, Потурний Іван Є., Ямка Михайло ІІІ-ій 2.
В. 233. Задорожний Мартин І.
В. 266. Підліський Мирон.
В. 308. Коробей Василь Р., Роберт І.; Фолькман Тома Р.
В. 432. Голота Марія 5.
В. 464. Вецаль Горацій, Еліза; Кравець Маріянна, Роман І.; Яцентий Арнольд, Доротея, Іван.
В. 466. Квасновський Євстахій.
В. 504. Венюк Григорій, Гослін

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1956 р. було в УНСоюзі дітей членів	21,647
В місяці червні 1956 р. прийнято нових	156
В місяці червні 1956 р. прийнято наново	27
В місяці червні 1956 р. прийнято з переступ. листами	20
В місяці червні 1956 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	10
Разом	21,860
В місяці червні 1956 р. суспендовано	79
В місяці червні 1956 р. відійшли з переступ. листами	22
В місяці червні 1956 р. відійшли до старших чл. УНС	8
В місяці червні 1956 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	10
В місяці червні 1956 р. відійшли зі зворотом у готівці	27
В місяці червні 1956 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	37
В місяці червні 1956 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці червні 1956 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці червні 1956 померли	—
Разом	183
З кінцем місяця червня 1956 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	21,677

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.

В клясі 1-ій на $ 500	2,673
В клясі 2-ій на $ 400	593
В клясі 3-ій на $ 100	1,277
В клясі 4Р на $ 250	165
В клясі 4Р на $ 500	3,876
В клясі 4Р на $1000	1,835
В клясі 5Е на $ 250	287
В клясі 5Е на $ 500	4,784
В клясі 5Е на $1000	1,766
В клясі 6С на $ 500	1,124
В клясі 6С на $1000	653

НОВІ КЛЯСИ:

E20 на $ 500	649
E20 на $1000	467
E20 на $1500	1
E20 на $2000	3
E20 на $2500	1
E18 на $ 500	242
E18 на $1000	348
E18 на $1500	1
E18 на $2000	10
E18 на $3000	4
E65 на $ 500	24
E65 на $1000	1
P20 на $ 500	372
P20 на $1000	498
P20 на $1500	1
P20 на $2000	4
P20 на $3000	1
P65 на $ 500	12
P65 на $1000	5
Разом	21,677
З кінцем місяця червня 1956 в У. Н. Союзі було всіх забезпечених	71,282

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за червень 1956 р. суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів які впродовж червня 1956 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Г. Герман, гол. секр

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:
DMYTRO HALYCHYN
81-83 Grand Street,
Jersey City 3, N. J.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДС.:
MICHAEL PIZNAK
310 E. 74th St., New York, N. Y.

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДС.:
Mrs. GENEVIEVE ZEREBNIAK
645 Reed Avenue, Akron 1, Ohio

РЕКОРДОВИЙ СЕКРЕТАР:
GREGORY HERMAN
81-83 Grand Street,
Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР:
ROMAN SLOBODIAN
81-83 Grand Street,
Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

WALTER GALAN
7039 Limekiln Pike
Philadelphia 38, Pa.

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland, Chicago 34, Ill.

JOHN W. EVANCHUK
8930 Manor Ave., Detroit 4, Mich.

PETER KUCHMA
95 E. 7th St., New York 3, N. Y.

WLADIMIR KOSSAR
150 Eugenie St.
Winnipeg, Man., Canada

ГОЛОВНІ РАДНІ:

DMYTRO SZMAGALA
4037 Riveredge Rd., W. Park Sta.
Cleveland 11, Ohio

JOHN KOKOLSKI
229 Huntington Ave., P.O. Box 467
Woonsocket, R. I.

Miss ANNA CHOPEK
117 Greenfield Rd.
Mattapan, Mass.

Mrs. MARIA DEMYDCHUK
416 — 17th St., Brooklyn 15, N.Y.

ANDREW JULA
15 Sands Ave., Ambridge, Pa.

TARAS SHPIKULA
5466 W. Haddon Ave.
Chicago 51, Ill.

Dr. YAROSLAW PADOCH
114 East 7th Street
New York 9, N. Y.

WILLIAM B. HUSSAR
35 Hardison Rd.
Rochester 17, N. Y.

WALTER DIDYK
6711 Rutland Ave., Detroit, Mich.

NICHOLAS DAWYSKYBA
41 Rosewood St., Mattapan, Mass.

Mrs. HELEN SHTOGRYN
4753 N. Hutchinson St.
Philadelphia 41, Pa.

Головна канцелярія У.Н.Союзу знаходиться у власнім домі під ч. 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Поштова адреса У. Н. Союзу: P. O. Box 76, Jersey City 3, N. J. Telephone: HEnderson 4-1016.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1956 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	232.78	179	300.88
2	219.59	180	79.84
3	96.91	181	96.83
5	396.74	182	220.24
6	103.67	183*	219.42
7	190.51	184	148.77
8	560.74	185	57.16
9	131.34	186	53.41
10	107.63	187	85.47
11	177.81	188	81.25
12*	276.70	189*	502.47
13	338.86	190	42.15
15*	89.05	191	371.43
16	73.19	192	246.53
17	96.82	193	32.91
18	57.96	194*	965.93
20	574.04	195	25.26
21	324.97	196	52.49
22	158.64	197	24.51
23	128.21	198	15.35
24	97.24	199	91.45
25	264.36	200	354.10
26	27.17	201	34.59
27	546.98	202	36.87
28	122.64	203*	162.07
29	157.19	204	1,602.99
30	84.92	205	39.08
31	106.35	206	549.06
32	24.21	207	64.23
33	242.26	208	28.27
34	17.00	209	40.35
35	152.97	210	146.20
36	244.56	211	244.19
37	194.63	212	58.26
38	406.41	213	196.49
39	997.75	215	60.58
40	62.12	216	10.90
41	58.46	218	271.41
42	323.95	219	676.12
43	48.48	220	339.88
44*	124.93	221	2,838.92
45	333.78	222	46.78
46	126.35	223	342.79
47	89.27	224	63.47
48	71.70	225	12.88
49	196.67	226	103.19
50*	176.45	227	31.40
52	140.02	228	52.03
53*	274.01	229	104.49
54	182.50	230	664.06
55	210.90	231	9.84
56	167.47	232	69.42
57	380.75	233	292.42
59	603.69	234	362.12
60	56.67	235	126.16
61	87.14	236	224.01
62	194.38	237	314.40
63	606.02	238	576.70
64	249.41	239	255.14
65	190.16	240	732.00
66	93.37	241	149.88
67	178.33	242	214.72
68	16.98	243	52.64
69	241.91	244	33.21
70	330.89	245	326.81
71	81.48	246	77.23
72	58.51	247*	553.79
73	106.03	248	96.15
74	119.08	249	33.38
75	400.95	250	6.90
76	539.52	251	459.34
77	48.88	252*	309.61
78	100.46	253	212.50
79	18.66	254	528.29
80	65.01	255	39.65
81	192.70	256	163.87
82*	53.11	257*	169.09
83	275.49	258	78.91
84	151.99	259	238.84
85	225.11	260*	15.98
86	113.47	261	123.17
87	148.27	262	85.92
88*	80.67	263	37.84
89	54.18	264	56.23
90	262.91	265	51.43
91	447.00	266	566.60
92	15.04	267	127.36
93	267.69	268	129.90
94	1,351.06	269	20.84
95	64.71	270	357.92
96	439.94	271	185.68
97	135.88	272*	98.04
98	113.23	273	12.49
99	171.51	274	302.26
100	204.52	275	76.05
101	31.74	276	461.09
102	1,061.97	277	1,167.52
103	91.18	278	31.00
104	187.59	279	32.94
105	422.08	280	194.37
106	1,020.69	281	177.52
107	142.76	282	44.13
108	118.39	283	290.62
109	142.56	284	107.17
110	9.36	285	67.08
111	68.04	286	104.18
112	283.16	287	707.53
113	149.13	288	222.79
114*	615.57	289	223.14
115	157.18	290	156.75
116	160.78	291	273.13
117	247.54	292	1,212.54
118	89.17	293	306.78
119	102.59	294	27.29
120	270.34	295	588.50
121	174.89	296	295.53
122	130.08	297	22.33
123	217.72	298	98.59
124	174.82	299	200.18
125	334.56	300	201.09
126	101.73	301	402.83
127	971.89	302	35.85
128	115.44	303	75.08
129	38.25	304	327.85
130	682.39	305	192.87
132	127.69	306	71.53
133	196.59	307	156.84
134	168.80	308	108.17
135	39.87	309	108.93
137	244.55	310	87.32
138	74.37	311	10.38
139	91.19	312	85.88
140	137.45	313	23.98
141*	34.47	314	10.93
142	523.54	316	658.96
143	190.36	317	139.03
144	121.23	318	140.71
145	180.95	319	85.91
146	330.91	320	325.44
148	99.27	321	196.91
149	115.32	322	113.58
150	448.92	323	176.27
151*	117.10	324	254.11
152	90.52	325	263.14
153*	102.22	326	79.41
154	38.85	327*	628.34
155	736.63	328*	111.79
156	294.08	329*	108.44
158	354.82	330	260.47
159	67.32	331	114.21
160	128.84	332	90.13
161	626.27	333	146.17
162	29.94	334	472.93
163	377.72	335	85.12
164	311.43	336	640.30
165*	288.32	337*	165.43
166	56.36	338	222.09
167	103.73	339	163.17
168	297.31	340	7.62
169	28.64	341*	914.21
170	403.12	342	274.93
171	145.28	343	230.18
172	106.91	344	92.74
173	292.84	345	144.03
174*	102.72	346	23.28
175	521.66	347	251.26
176	208.12	348*	814.89
177	176.54	349	102.34
178	409.87	350	257.56

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
351	60.79	425*	111.37
352	173.65	427	449.14
353	222.08	428	100.77
355	180.46	429*	45.45
356	272.87	430	827.96
357	52.38	432	3,238.12
358*	283.43	433	89.47
359*	51.78	435	121.58
361	2,977.44	437	459.75
362	140.50	438	51.03
363	108.88	439*	369.52
364	817.94	441	756.38
365	68.86	442*	43.48
366	14.93	443	37.96
367	1,094.85	444*	86.61
368*	78.02	445	546.26
369	287.30	446	96.48
370	439.48	447	26.05
371	481.21	448	45.90
372	213.45	449	3.66
373	110.77	451*	119.13
374	98.96	452	123.75
375	404.92	453	32.33
376	58.95	454	14.15
377*	68.57	455	141.96
378	17.06	456	248.54
379	2,250.86	457	329.16
380	101.24	459*	74.33
381	20.56	460	188.17
382*	25.43	461	156.01
383	333.99	462*	47.66
384	73.35	463*	53.77
385	428.69	464	197.06
386	74.42	465*	126.27
387*	45.64	466	137.47
388	523.44	467	29.56
389*	241.19	468*	70.71
390*	172.01	470*	129.91
391	124.72	471	422.54
392	11.51	472*	348.56
393	194.97	473*	1,053.16
394	50.88	474	67.71
395	47.78	475*	134.61
396	47.58	476	121.93
397	519.85	477	142.98
398	41.14	478	133.15
399*	539.32	479	73.66
400	74.16	480	74.19
401	51.15	481	144.65
402*	23.56	482	69.28
403	125.62	484	305.16
404	180.97	486	44.27
405	47.73	487	201.88
406	251.68	488	67.50
407	36.92	489	75.89
408	14.40	491*	10.35
409	95.71	492	4.02
410	14.74	493	15.56
411	22.04	494*	151.43
412*	141.57	495	9.17
413*	195.92	497*	180.67
414	753.60	498	128.16
416	6.64	499	32.64
417*	12.42	500*	12.05
418*	88.18	501*	17.49
419*	41.75	502*	7.11
421	77.19	503	25.90
422	40.03	504	1.91
423*	1,201.24	506	31.78

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. $109,495.87

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.50	216	4.57
3	2.42	221	1.88
28	2.37	234	13.52
30	4.26	237	2.88
33	5.73	243	2.53
37	2.99	245	1.06
39	15.13	264	2.76
65	8.81	274	1.49
70	5.07	275	10.36
83	2.86	286	23.14
90	4.40	305	3.91
101	3.04	316	1.41
106	1.26	321	3.93
112	4.11	335	3.70
117	4.86	336	8.73
127	3.37	342	3.24
143	6.50	358*	3.24
151*	3.53	367	3.71
170	3.72	370	3.68
185	5.66	384	13.78
206	2.65	388	5.28
209	2.82	482	2.86

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч. ....$	221.72
Разом з місячних вкладок від членів	$109,717.59
Відсотки від бондів	39,041.26
Відсотки від морґеджів	3,025.99
Відсотки від членських позичок	778.67
Чинш від власного будинку 81-83 Гренд вул.	1,250.00
Чинш і інші приходи від реальностей в Кергонксон, Н. Й.	11,971.94
Приходи друкарні і книгарні	18,154.46
Надвишка при сплачених бондах	9.20
Зворот позичок до народного фонду	44.00
З переносу резерви за переписаних членів з мол. департ. до департ. стар. членів	189.00
З переносу інших фондів за членів мол. департ. до департ. стар. членів	15.75
З переносу виплаченої нагороди за нових членів мол. департ. до адмін. фонду старших членів	1,658.00
З переносу федерального податку за поміч. сили	883.95
З переносу стейтового податку за переписаних членів	35.11
Сплати морґеджів	5,671.23
Сплати бондів	2,010.80
Сплати член. позичок	2,559.51

Сирітські части по бл. п.:

Відділ:	
42 Спожарський Михайло	300.00
170 Дрваль Анна	234.00
Разом	$197,550.46

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:	
11 Плішка Макар ....$	1,000.00
20 Глива Теодор	1,000.00
30 Мика Павлина	1,000.00
37 Шевчук Катерина	500.00
39 Намісняк Анна	1,000.00
42 Спожарський Михайло	500.00
45 Веселик Дмитро	1,000.00
77 Зарічна Ансля	1,000.00
80 Товт Павло	1,000.00
106 Гавалюх Марія	500.00
112 Ляляк Ева	1,00.00
146 Стасів Петро	1,000.00
161 Геряк Андрій	500.00
170 Дрваль Анна	1,000.00
171 Олсен Нелі (P-500)	500.00
171 Олсен Нелі (E-1000)	1,000.00
198 Фучило Текля	1,000.00
206 Шевчук Параскевія	1,000.00
235 Завійський Максим	1,000.00
277 Кучер Дмитро	500.00
278 Головатий Андрій	1,000.00
287 Стельмах Василь	1,000.00
292 Ониськів Яким	500.00
324 Слободян Іван	1,000.00
324 Уревич Е. Володимир	1,000.00
352 Яворська Теодозія	500.00
361 Демцьо Михайло	500.00
361 Слободян Анастазія	250..00
363 Стецько Іван	1,000.00
369 Березяк Григорій	500.00
370 Лисий Михайло	500.00
371 Боґда Іван	1,000.00
384 Яворська Анна	216.00
390 Цюх Михайло	500.00
468 Корпак Сильвестер	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеч. в готівці (ендавмент)	8,500.00
Грошеві звороти	2,281.90
Дивіденда для принятих наново членів	4.40
Виплати на реальности в Джерзі Сиві, Н. Дж.	135.84

Виплати з фонду обезпеки інвестицій і смертности:

Направи і праці на реальностях в Кергонксон, Н. Й.	1,175.00

Виплати з фонду Захисту Сиротинця:

Виплати на реальностях в Кергонксон, Н. Й.	7,693.47

Виплати запомог з фонду запомогового:

Відділ:	
1 Карпяк Стефанія	25.00
1 Копистянський Петро	35.00
1 Кулянда Филип	35.00
1 Курилів Василь	35.00
1 Войтович Марія	25.00
8 Голіят Василь	35.00
8 Лагойда Михайло	35.00
8 Олійник Іван	25.00
8 Тутко Мілян	35.00
8 Ващин Михайло	40.00
29 Хромчак Андрій	35.00
31 Вайда Анна	25.00
41 Білоус Катерина	25.00
45 Миць Михайло	35.00
50 Козопас Теодор	35.00
52 Міщук Ґеновефа	25.00
65 Василевич Анна	25.00
70 Вігуняк Стефан	25.00
70 Вігуняк Теодор	35.00
70 Ляшок Стефан	35.00
99 Кутна Малання	30.00
99 Мархевка Анастазія	25.00
101 Вадрусь Василь	35.00
109 Мороз Веронія	25.00
121 Чуйко Василь	35.00
121 Яворський Стефан	35.00
123 Угляк Теодор	35.00
123 Лаврівський Іван	35.00
132 Сенчишин Іван	35.00
144 Фединська Софія	25.00
154 Паріля Павло	35.00
154 Ткач Марія	25.00
155 Гойда Катерина	25.00
164 Пціль Михайло	35.00
204 Пенкаль Юлія	25.00
206 Мачі Ветриція	25.00
206 Швець Андрій	25.00
207 Ковальський Демко	35.00
213 Запотоцький Андрій	35.00
218 Пущак Катерина	25.00
219 Коритко Вілям	35.00
220 Врудна Анна	25.00
220 Врудний Стефан	35.00
230 Вирка Анастазія	30.00
230 Мош Стефан	35.00
233 Кульчицька Марія	25.00
235 Бобак Іван	30.00
237 Куріца Михайло	40.00
242 Кроляк Семко	35.00
242 Мазур Стефан	35.00
254 Капустинський Олекса	35.00
260 Коженівський Роман	25.00
266 Пукирис Антін	30.00
271 Чучман Дамян	35.00
271 Нижник Василь	25.00
288 Мурикін Юрій	35.00
288 Періг Олекса	100.00
300 Панчак Стефан	35.00
304 Швець Іван	35.00
317 Моздір Гавриїл	35.00
320 Левко Юрій	40.00
321 Ступницький Микола	40.00
327 Юрмонюк Марія	25.00
330 Поцинтилюк Тереса	25.00
333 Каритич Катерина	25.00
338 Баран Дмитро	35.00
338 Крупяник Іван	35.00
338 Магац Дмитро	35.00
345 Пилатюк Олекса	35.00
347 Чопик Іван	35.00
364 Стойка Гелена	25.00
364 Лопушанський Іван	35.00
371 Віловус Марія	25.00
371 Шумський Олекса	35.00
375 Буртик Катерина	25.00
379 Новак Олександра	25.00
387 Вусод Прокіп	35.00
388 Гачак Андрій	35.00
388 Нікляш Каролина	25.00
406 Вархоляк Тереса	30.00
407 Гуман Анна	25.00
432 Тесак Петро	35.00
437 Павлович Володимир	40.00
457 Сараб Григорій	40.00

Виплати з народного фонду:

Український Католицький Семінар у Вашингтоні	500.00
Український Вільний Університет в Мюнхені	500.00
Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку на Дім Культури	400.00
Осередок Укр. Культури в Канаді	400.00
Культурно Освітний Комітет в Торонті	250.00
Правосл. Колегія св. Андрія в Бавнд Врук, Н.Дж.	200.00
Сиротинець у Филаделфії, Па.	150.00
УВАН в Канаді	100.00
Пласт	200.00
Українсько-Амер. Культурна Фун. в Дітройт, Міш.	100.00
Дівоча Академія у Факс Чейс, Па.	100.00
УВАН у Злуч. Державах	100.00
Дитяча Оселя в Шікаго, Ілл., поміч дітям членам УНСоюзу	100.00
Стипендійний Студентський Фонд	100.00
Українські Ветерани в Злучених Державах	100.00
„Самопоміч" в Шікаго, Ілл., поміч для дітячої оселі	100.00
Українська Енциклопедія	83.32

Виплати з адміністраційного фонду:

Виплати друкарні і книгарні ....$	19,979.60
„Свобода" за орган	5,800.00
Платня помічних сил	3,824.84
Нагорода за нових членів	3.247.70
Платня головного уряду	1,875.00
Кошти подорожі і репрезентації	1,294.42
Нагорода організаторам	1,078.75
Кошти подорожі організаторів	878.14
Федеральний податок за помічні сили	841.58
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
Винайм машин (IBM) для зладження виказів	527.00
Оголошення	325.00
Лікарі за нових членів	244.00
Видатки на пошту	234.58
Спортова акція	233.25
Канцелярійні прибори і друки	209.56
Представництво в Канаді	200.00
Телефон	136.92
Направи і чищення машин	133.00
Кошти правні	125.75
Оплата за канадійські чеки	67.47
Головний лікар	60.00
Фотографічні знимки член. аплікацій	37.96
Асекураційні департаменти за дозволи	25.00
Друки для зладження виказів (IBM)	22.07
Обезпечення помічних сил	16.81
Вода	3.75
Стейтовий податок за помічні сили	2.70

Інвестиції готівки:

Інвестовано в морґеджах	6,000.00
Позички членам	2,443.67
Разом	$103,498.45

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем травня 1956 осталася	$283,881.59
Прихід за червень	197,550.46
Разом	$481,432.05
Розхід за червень	103,518.45
Готівка з кінцем 30 червня 1956 остається	$377,913.60

БАЛЯНС

Стан чинний:

Готівка ....$	377,913.60
Морґеджі	951,955.56
Бонди	13,659,525.95
Позички членам	293,049.15
Реальности	227,828.06
Друкарня	10,543.79
Разом	$15,520,816.11

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпеч.	$14,758,375.10
Адміністрац. фонд.	196,041.65
Конвенційний фонд	52,873.70
Запомоговий фонд	250,064.48
Народний фонд	17,206.48
Фонд посмертний старого роду обезпеч.	62,578.91
Резервовий фонд	19,631.59
Сирітський фонд	112,810.09
Фонд обезпеки інвестицій і смертности	45,697.32
Фонд Захисту-Сирот.	4,927.54
Запорука майбутніх податків на проданих реальностях	2,409.25
Разом	$15,520,816.11

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	18.69	107	74.21
2	11.90	108	4.57
3	35.72	109	10.88
5	55.96	110	4.80
6	17.87	111	3.34
7	51.41	112	53.58
8	111.23	114*	221.98
9	14.60	115	36.18
10	81.20	116	11.17
11	51.51	117	9.38
12*	18.72	119	31.85
13	67.68	120	50.05
15*	24.24	121	8.71
16	26.26	122	9.22
17	39.98	123	15.47
18	8.89	124	6.04
20	366.55	125	223.46
21	44.79	126	3.32
23	114.92	127	197.76
24	5.78	128	22.01
25	118.88	130	158.24
26	1.35	132	13.00
27	85.16	133	21.26
28	9.70	134	11.07
29	11.66	135	1.08
30	7.95	137	26.65
32	13.78	138	15.00
33	143.29	139	20.74
34	13.64	140	27.59
35	41.39	141*	10.08
36	45.17	142	106.21
37	55.11	143	10.49
38	132.87	144	21.99
39	209.46	145	33.10
40	10.24	146	267.42
41	.45	147	180.29
42	114.64	148	2.48
44*	58.30	149	28.21
45*	263.04	150	161.28
46	34.22	151*	23.85
47	51.90	152	27.08
48	19.10	153*	70.49
49	109.77	155	154.13
50*	45.03	156	193.04
52	65.43	158	16.77
53*	182.02	159	2.63
54	54.47	160	20.25
55	35.09	161	78.41
56	81.26	163	143.44
57	186.36	164	60.90
59	216.92	165*	42.71
60	9.10	166	3.00
61	6.45	167	75.83
62	39.73	168	20.65
63	200.90	170	107.71
64	31.36	171	93.45
65	20.39	172	7.42
66	13.98	173	55.41
67	4.48	174*	30.50
68	13.29	175	59.75
69	42.36	176	60.25
70	59.21	177	198.44
71	74.52	178	116.34
72	1.19	179	22.09
73	2.82	180	59.11
74	4.59	181	5.41
75	189.95	182	41.88
76	100.91	183*	48.90
77	4.92	184	58.39
78	1.71	185	8.10
79	1.33	186	18.22
80	6.96	187	18.00
81	39.65	189*	153.89
82*	2.38	190	8.58
83	83.46	191	160.49
84	13.85	192	67.43
85	70.03	194*	301.57
86	2.25	196	7.50
87	6.90	199	12.80
89	.93	200	141.88
90	49.03	201	1.45
91	77.63	202	27.63
92	4.40	203*	58.97
93	53.52	204	570.59
94	381.19	205	17.23
96	196.36	206	179.26
97	7.88	207	4.50
99	26.25	208	21.20
100	15.22	210	81.56
102	458.90	211	36.23
103	43.07	212	7.73
104	20.66	213	77.69
105	291.85	215	34.43
106	349.25	216	1.21

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
217	396.78	355	42.07
218	72.82	356	121.85
219	191.08	357	7.84
220	180.25	358*	56.12
221	804.33	359*	.90
222	16.75	361	1,266.50
223	17.47	362	25.78
224	11.65	363	26.96
225	4.48	364	150.09
226	27.82	365	4.00
227	.23	366	.68
228	.50	367	229.13
229	10.42	368*	32.50
230	213.97	369	26.52
232	40.24	370	104.32
233	72.46	371	78.88
234	95.65	372	102.23
235	33.33	373	45.22
236	91.97	374	58.88
237	54.35	375	66.65
238	353.92	376	13.26
239	28.10	377*	8.30
240	355.53	378	3.28
241	4.90	379	912.15
242	53.84	380	71.63
243	16.26	383	114.60
244	3.48	384	17.98
245	141.00	385	87.09
246	64.07	386	33.47
247*	42.94	387*	7.59
248	25.21	388	182.45
251	79.49	389*	6.52
252*	93.69	390*	101.78
253	58.65	391	10.13
254	414.39	393	21.97
255	5.33	394	35.69
256	55.77	395	6.33
257*	41.14	396	43.87
258	.10	397	178.42
259	91.04	398	5.91
260*	1.75	399*	183.87
261	4.42	400	7.23
262	32.63	401	1.86
263	7.80	402*	43.78
264	16.89	403	24.88
265	17.81	405	2.22
266	298.24	406	82.42
267	11.37	407	.45
268	23.69	408	1.08
269	1.62	409	1.13
270	22.99	410	44.49
271	149.38	412*	104.39
273	2.00	413*	120.22
274	22.74	414	324.09
275	43.83	418*	36.39
276	69.12	419*	81.17
277	331.72	421	33.49
279	14.03	422	1.80
280	7.45	423*	476.48
281	330.72	425*	43.68
282	6.34	427	205.96
283	50.67	428	34.03
284	8.20	429*	1.72
285	5.63	430	279.31
286	6.56	432	1,571.44
287	193.48	433	53.16
288	19.58	435	61.09
289	118.35	437	136.16
290	41.90	438	9.73
291	72.50	439*	240.67
292	431.53	441	217.41
293	94.98	442*	3.11
295	224.45	443	18.51
296	47.65	444*	91.40
298	7.59	445	253.86
299	44.42	446	52.98
300	55.75	448	10.09
301	32.29	449	3.18
303	2.25	451*	22.43
304	101.51	452	41.76
305	51.11	454	38.17
306	80.08	455	32.90
307	128.45	456	193.92
308	14.83	457	88.10
309	8.11	459*	16.87
310	14.57	460	31.39
311	1.35	461	127.92
312	16.04	462*	23.13
313	7.05	463*	53.28
314	13.70	464	255.03
316	197.04	465*	68.29
317	52.51	466	137.51
318	22.53	467	1.58
319	25.54	468*	103.44
320	76.74	470*	27.96
321	72.98	471	219.21
322	14.68	472*	106.42
323	47.40	473*	914.74
324	38.57	474	302.73
325	164.87	475*	61.79
326	11.81	476	8.09
427*	293.79	477*	90.09
328*	71.33	478	52.35
330	18.82	479	7.72
331	19.95	480	4.20
332	1.35	481	76.80
333	8.98	482	5.71
334	102.57	484	244.63
335	68.88	486	3.81
336	214.20	487	42.52
337*	58.21	489	6.04
338	13.08	491*	81.98
339	40.47	492	18.03
341*	477.49	493	14.30
342	47.45	494*	11.78
343	58.96	495	8.13
344	9.79	497*	92.72
345	44.35	498	68.12
347	61.38	499	16.26
348*	259.09	500*	21.15
349	35.39	502*	.90
350	81.69	503	160.03
351	9.36	504	64.27
352	21.37	506	50.40
353	10.03		

З місячних вкладок від членів обезпеч. у всіх родах обезпечення	$36,087.78
З переносу звільнення членів від плачення вкладок (дивіденда)	126.25
Відсотки від бондів	7,384.30
Відсотки від морґеджів	373.31
Відсотки від членських позичок	20.49
З переносу федерального податку за помічні сили	309.19
З переносу стейтового податку за помічні сили	13.87
Сплати морґеджів	535.20
Сплати членських позичок	509.22
Разом	$45,359.11

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:	
11 Сцілений П. Володимир	1,000.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеч. в готівці (ендавмент)	8,708.64
Грошеві звороти	2,338.08
Дивіденда для принятих наново членів	129.25
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	189.00
Відсотки на закуплених бондах	6.87

Виплати адміністраційного фонду:

Платня помічних сил	2,134.34
Нагороди за нових членів	2,034.50
„Свобода" за Ukr. Weekly	600.00
Федеральний податок за помічні сили	306.93
Видатки канцелярійні на пошту	30.00
Стейтовий податок за помічні сили	15.75
Лікарі за нових членів	,6.00

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	30,651.60
Позички членам	770.49
Разом	$48,921.45

Ч. Відд.	Ім'я організатора (Докінчення зі стор. 4-тої)	Приєднано в червні	Разом приєдн.	Признач. квота
343		—	9	10
344	Т. Пристащ	1	1	3
345		—	5	6
347		—	3	5
348		—	7	14
349		—	14	2
350		—	15	11
352		—	1	9
355		—	4	9
356		—	16	10
358		—	2	6
361	П. Кучма	1	73	50
361	В. Вишиватий	7	—	—
362	І. Хома	1	3	7
364	Я. Кравчук	6	46	19
364	М. Кукіз	1	—	—
364	М. Білецька	1	—	—
365		—	3	2
367		—	13	16
370	В. Гіна	1	7	8
370	К. Стасюк	1	—	—
371	М. Дереш	1	10	14
371	Ю. Баранюк і О. Заболоцький	1	—	—
372		—	7	8
373		—	5	5
374		—	4	15
375		—	8	15
376		—	1	3
379	М. Семків	12	112	52
379	В. Фединський	3	—	—
380		—	15	5
383		—	1	14
384		—	4	2
385		—	5	11
386		—	5	6
388	Е. Воловняк	1	7	14
390		—	4	4
391		—	3	1
393		—	5	4
395		—	4	2
397	І. Скочиляс	2	74	12
398		—	1	2
399	М. Ткачук	2	26	10
399	В. Кашуба	2	—	—
403		—	1	3
404		—	6	10
406	А. Тарас	2	6	6
409		—	1	2
410		—	1	1
412		—	6	5
413		—	1	3
414	С. Врезіцька	2	33	16
417		—	1	5
418		—	2	10
421		—	9	3
423	М. Ткачук	1	48	20
424	І. Скочиляс	14	15	2
425		—	3	1
427	П. Цибуляк	4	17	20
428		—	1	5
429		—	2	2
430		—	24	30
431		—	2	1
432	Б. Зорич	32	102	100
433	К. Шинкар	1	2	5
434		—	7	—
435		—	1	5
436	П. Вербовецький	1	3	20
437		—	16	21
438		—	1	3
439		—	17	25
441		—	23	35
445		—	10	35
446		—	1	5
447		—	9	20
448		—	3	2
451		—	8	10
452		—	3	4
454		—	1	2
455		—	2	3
456		—	2	15
457		—	5	10
458		—	4	25
459		—	2	3
460		—	2	15
461	Ю. Демедюк	4	16	15
461	В. Коссар	3	—	—
464		—	12	20
466		—	3	15
467		—	2	1
469		—	2	20
470		—	3	10
471		—	29	20
472		—	5	15
473		—	45	40
474		—	15	10
476	М. Маряк	2	3	4
477		—	4	4
478	П. Фединчук	1	9	10
481	В. Копко	1	6	5
482		—	1	3
483		—	2	8
484		—	4	24
486	Й. Блищак	5	6	10
487		—	17	8
489		—	6	6
490		—	2	7
491		—	3	10
493		—	12	6
494		—	7	—
495		—	2	4
497		—	4	20
498	Й. Косюхнич	3	14	15
499		—	4	5
500		—	1	15
501		—	3	4
503		—	3	3
505	Д-р Я. Шипайло	2	20	—
506		—	13	—

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем травня 1956 року осталася ....$	82,923.27
Прихід за червень	45,359.11
Разом	$128,282.38
Розхід за червень	48,921.45
Готівка з кінцем червня 1956 р. остається ....$	79,360.93

БАЛЯНС

Стан чинний:

Готівка ....$	79,360.93
Морґеджі	79,008.25
Бонди	2,711,009.67
Позички членам	12,496.03
Разом	$2,881,874.88

Стан довжний:

Посмертний фонд	$2,799,531.66
Адміністрац. фонд	82,343.22
Разом	$2,881,874.88

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ.

Майно старших членів з кінцем червня 1956	$15,520,816.11
Майно молодечого департаменту УНС	2,881,874.88
Разом	$18,402,690.99

Р. Слободян, гол. касир.

„СОЮЗІВКА" З ОНОМАСТИЧНОГО БОКУ

Природа, ліс і гори,
Повітря, вода і простори,
Десять будинків — кожний
вілля,

Відпочинок, спорт, дозвілля,
Наче пишна українка —
Ця чудова СОЮЗІВКА!

Насамперед мушу застерегтися, що ця поезія не з-під мого пера, а переписана з офіційного проспекту „Союзівки", отже це — так би мовити — „офіційна поезія", затверджена Головним „Урядом" УНС з апробатою Контрольної Комісії... Інакше її не надрукували б великими буквами на титульній сторінці згаданого проспекту. Є навіть деякі оправдані причини думати що не написав її В. Барка, бо цей мій добрий знайомий в навечір'я моєї (першої!) поїздки на „Союзівку" наголошував цю назву правильна „ю". І треба теж думати, що він робив це не під впливом атмосфери Клюбу Лиса Микити, де ми припадково зустрілися, але з вродженої акцентологічної пристойности. Власне це й було за головну причину, що наступного дня їдучи автобусом на відкриття сезону в „Союзівці" я всеньку дорогу пояснював моїм сусідкам пп. Олі й Марті, що правильний наголос на назвах того типу лежить на основному слові: Богданівка, Гаврилівка, ітд. отже й Союзівка. Не тому — доказував я — що так наголошують у „національній барі" наші визначні поети й письменники, а тому що такого наголосу вимагають правила ономастики... В висліді мого викладу про „Союзівку" з наголосом на „ю" п. Оля ввічливо попросила мене перестати „торочити", а п. Марта пересілася на інше місце, залишаючи мене безжально з приглухуватим добродієм, що ввесь час перебивав мій виклад розповіддю про те, як то він „інкоґніто" їде на „Союзівку" всупереч виразній забороні своєї жінки, мовляв, сьогодні „фадерсдей", отже він має повне моральне право не слухатися дружини... Тому що й цей добродій наголошував „Союзівку" офіційним наголосом на „і", я знову почав свій виклад на тему правил назовництва на -івка. Чи це був спеціяльний випадок „збагаченої" глухуватости, чи може автобус заголосно їхав, досить що при кінці моєї лекції про правильний наголос „Союзівки", мій сусід дальше говорив про свій героїчний крок — нелеґальну поїздку на „Союзівку" (з наголосом на „і"). Коли я врешті кілька разів повторив свою думку про правила ономастики, він нарешті таки розчовпав, у чому справа й заявив, що сьогоні „фадерсдей" і він має повне право не слухатися не тільки жінки, але й ономастики. Супроти такого діктум я зрозумів нарешті повну безвиглядність моїх зусиль прищепити українській нації на еміґрації правильний наголос назви „Союзівка" й почав узагалі сумніватися в доцільність ономастики як науки: адже ж проти її правил усі, хіба з винятком поетів і драматургів із національної бари Лиса Микити... Але хто сьогодні шанує поетів, а ще й Америці?

* * *

Про цю симпатичну перлину наших відпочинкових осель говорили й писали вже багато. На думку шан. І. Керницького, що теж приїхав сюди з нами (здається більше з нагоди „відкриття сезону", як з нагоди невідомого батька, тобто невідомого в нас святкування дня батька) — отже на думку Керницького про „Союзівку" не тільки скучно читати, але й скучно писати. Тому й рішився я написати про неї з ономастичного боку: власне не про наголос, а про прекрасну мозаїку українських назв, що їх з такою любов'ю й помисловістю розкинуто на зеленому килимі цього „клаптика України на вільній землі Вашингтона".

В анналах „Союзівки" записано таке: Дня 4-го липня 1953 року, під звуки гимну американських українців „Далека ти, а близька нам, кохана Вітчино", піднесено на Союзівці вперше зоряний американський і синьо-жовтий, український прапори, а д-р г. к. Д. Галичин, голова Українського Народного Союзу, власника цієї чудової оселі при вступі в гори Кетскіл біля містечка Керговксон, назвав її „Союзівкою" й „шматком України на американській землі".

Все, що є і що діється на Союзівці (а діється багато!), виправдує цю назву. Там біля 300 акрів лісистих гір, що нагадують наші Карпати, там гірський струмок, що нагадує наш Черемош, там десять чудових будинків, між ними віллі: „Київ", „Полтава", „Ворохта", „Ясінє", і „Чернівці", що нагадують Україну, там „Чумацький шлях", там гори „Маківка" і „Лисоня", там купальняний басейн, тенісовий корт, спортові майданчики, там клюб „Веселка", а над усім — голубе небо і золоте сонце, наче над нашими Карпатами. Прекрасні природні дані оселі доповнює люксусове внутрішнє устаткування: просторі спальні, з лазничками та постійною холодною і гарячою водою, великі вестибюлі, всі можливості для відпочинку, розваг і дозвілля в приміщеннях на випадок непогоди, здоровий і обильний харч української й американської кухні, взірцева чистота, культурні і мистецькі імпрези, коротко, — рідне оточення та рідна атмосфера — справжній шматок України на американській землі, придбаний за запрацьовані українськими руками гроші для здоров'я, вигоди і культурної розваги американських українців.

Походжаючи по „Союзівці", я стрічав деяких знайомих з похнюпленим видом. Це ті, що походили зі Стрия або з Коломиї, а деякі навіть зі Львова. Всі вони, як патріоти своєї „вужчої" батьківщини, хотіли знайти на „Союзівці" й свої рідні оселі: Стрий, Коломию, Львів. Бачите, пояснював я засумованим „вужчим" землякам, народ каже, що „всі дороги ведуть до Києва", отже насамперд треба мати „Київ", а потім прийде черга і на Львів і Коломию. Це політика УНС і кожного свідомого українця, що заплатив національну вкладку... — „Ну так, але коли вже є Чернівці й Ясінє, то треба б мати й Львів і Галич, тим більше, що головою УНС є Галичин!" — продовжували патріоти західно-українських столиць. На це вже я не мав відповіді й відіслав варіікайлів до ред. А. Драґана, що виглядав на „спірітус мовенс" не тільки відкриття сезону, але й ономастичних закулис „Союзівки". Не знаю, чи вони зловили редактора „Свободи", й представили йому свої жалі, але я певен, що при дальшій розбудові цієї американської України і Львів (і Коломия) знайдуть своє місце на мапі. Так само, як і українські книжки на полицях прекрасної бібліотеки Созівського сальону. На все є свій час, а живемо в ювілейному Франковому році, отже треба пам'ятати його віщі слова, що всетаки „прийде час!"

Яр. Рудницький.

Союзівка, 17 червня 1956.

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

КОЛГОСПИ ПІД „ОНОВЛЕНИМ" СТАТУТОМ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

кою вірнопідданчою заявою голови колгоспу „Червоний орач", недвозначно скерованою проти „культу особи":

— „Що було раніше у нас, — ви не повірите. Повне запустіння! Минуло два роки. Село твердо стає на ноги, силу відчуло. Партія допомогла, спасибіг їй. Взяти хоча б оновлений статут. Знаєте, яке піднесення у нас тепер!.."

Що ж це виходить? Виходить, що совєтська преса сама признається, що вона 30 років брехала про „квітучі заможні села" і аж тепер почала говорити правду? Для ясности, прочитаємо далі, які ж то чудодійні засоби має в собі „оновлений" хрущовський статут, що „підніс і твердо поставив на ноги село".

„Одним з потужних засобів зміцнення трудової дисципліни колгоспників, — читаємо в цій статті, — був перегляд розмірів присадибних ділянок. В артілях „Червоний очач" і „Нове життя" розміри присадибних ділянок диференційовано: для господарства, де всі працездатні працюють в колгоспі, визначено 0.4 гектара, для господарства, де на стороні працює один працездатний — 0.3 гектара, два працездатних — 0.2 гектара, три й більше працездатних — 0.15 гектара. При цьому обов'язковою умовою є виконування мінімуму трудоднів..."

Чи має який інший сенс, крім голого примусу до роботи в колгоспі, диференціяція в розподілі присадибної землі? Але рівночасно, намагаючись за всяку ціну змусити селянина працювати на совєтській панщині, намагаючись „зміцнити трудову дисципліну", нові диктатори входять у суперечність із своїми ж власними наказами та плянуваннями: з одного боку ведуть найширшу пропаганду, закликаючи й мобілізуючи молодь їхати працювати на копальні в Донбас і на сибірські новобудови, а з другого — обрізують батькам цієї молоді, що послухалась їхніх закликів і поїхала працювати „на сторону", мізерну й без того присадибну ділянку. Направду, хрущовська державницька мудрість, яку годі збагнути!

Що ще приніс українському селянству новий статут?

До останнього часу обов'язковий мінімум трудоднів у колгоспі, що його повинен був виробити колгоспник, становив 150 трудоднів. В новому статуті, замість 150 трудоднів, колгоспник, щоб мати право належати до колгоспу, тобто під загрозою виключення з колгоспу, значить під загрозою втратити всі громадянські права — мусить виробити від 180 до 325 трудоднів. Мінімальну кількість трудоднів у визначених статутом межах мають встановлювати „збори уповноважених", чи „довірені особи" — значить той самий партійний актив вкупі з управою колгоспу. Про розмір оплати трудодня в статуті нічого не сказано — це може бути навіть 150 грамів кукурудзи з якимись ще копійками, як то виходить з дотеперішньої колгоспної практики. Новий статут до цієї справи не мішається — це справа знов же таки управи колгоспу і „уповноважених", які, мовляв, ділять прибутки залежно від успіхів господарювання. Коротко кажучи, нова зміна статуту підвищує виробничі норми для колгоспників, при дотеперішній оплаті трудодня, від 20 до 116 відсотків!

Чи не промовляють ці цифри найвиразніше про післясталінський курс Кремлю на селі і про правдиву істоту хрущовських внутрішніх реформ?

З совєтської преси довідуємось, що саме тепер районові виконавчі комітети провадять, так звану, реєстрацію доповнених „довіреними особами" статутів. Реєстрація статутів у райвиконкомах — не пуста формальність. „Довірені особи" часом можуть проявити недостатню „більшевицьку твердість" супроти селянства. І тому те, що вирішили колгоспні десяцькі завжди можуть перерішити колгоспні соцькі у райвиконкомах. В такому разі знову переводиться комедія загальних зборів колгоспників, щоб „занижені норми" підвищити згідно з „рекомендаціями", подиктованими згори.

Ще цікава подробиця, яка розкриває відношення „уповноважених" до сільського вчительства. В ряді колгоспів учителі сільських шкіл, згідно з рішенням „уповноважених", мали дістати присадибні ділянки в розмірі 0.25 гектара, але з умовою, „якщо візьмуть участь в колгоспному виробництві, організуючи школярів на виконування посильної праці (!), також при участі працездатних членів родини в колгоспній праці". Московські „Ізвестія" пишуть, що такі рішення комісії райвиконкоми касують, але нема сумніву, що в цих випадках „десяцькі" перестарались, ідучи по лінії тенденції вищепоставлених чинників.

Свою статтю столичний кореспондент закінчує так: „Поправки, зміни й доповнення, внесені в статут сільськогосподарської артілі, зробили його більше дійовим, — зросла трудова активність колгоспників, підвищився їх інтерес до громадських справ, скріпилась дисципліна..."

На Заході говорять і пишуть про ліберальні реформи і зміни, що їх запроваджують в Совєтському Союзі Хрущов і К°. Ці реформи й зміни українське селянство відчуває на своїй власній шкірі — і розуміє їх інакше, як розуміє дехто на Заході.

В. С-ко

УНІВЕРСИТЕТСЬКІ ВАКАЦІЙНІ КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА В МОНТРЕАЛІ

Як попередніх років, так і цього року, відбуваються на монтреальському університеті вакаційні курси українознавства для місцевих і позамісцевих студентів. Курси тривають від 28 липня до 11 серпня. Програма курсів така: Українська мова, українська література, (вибрані питання), історія України (семинар), українська цивілізація, церковно-слов'янська мова.

На курси приймають кандидатів на студентів звичайних, вільних і авдиторних. Курси дають можливість осягнути кредити для кандидатів на B. A., M.A., і доктор. філософії.

Позамісцеві курсанти можуть отримати приміщення.

В інформативних і адміністраційних справах звертатися на адресу:

Department of Slavic Studies
University of Montreal,
P. O. Box 6128
Montreal 2, Quebec, Canada

ПРОФ. М. О. ВЕТУХОВ ЗНОВУ НА ВІДВІДИНАХ В ЕВРОПІ

Дня 18 липня 1956 року Президент УВАН, проф. М. О. Ветухів відлетів з Ню Йорку до Західньої Европи. Проф. Ветухів братиме участь у Міжнародному Науковому Конґресі у Копенгаґені, присвяченому проблемам генетики людини, де прочитає доповідь, побудовану на матеріялах експериментальної роботи в Колумбійському Університеті. Проф. Ветухів візьме також участь у Генеральній Асамблеї Інституту Вивчення Совєтського Союзу в Мюнхені, відвідає скандинавські країни і головніші осередки української еміґрації в Західній Европі.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(За совєтською пресою і радіом)

ЛИСТИ ДОНЕЦЬКИХ ШАХТАРІВ

„Радянська Україна" в числі з 16 червня ц. р. цілу сторінку виповнює листами донецьких шахтарів, присланих до редакції. Ось кілька витягів з цих листів:

Машиніст М. Чибіс шахти ім. Леніна пише: „Погано працює наш відділ робітничого остачання. В його крамницях рідко бувають такі товари, на які шахтарі виявляють великий попит. Майже зовсім не буває готових чоловічих і жіночих костюмів, пальт. Щоб придбати якусь потрібну річ, шахтарі вимушені їздити до інших міст Донбасу, витрачаючи на це час відпочинку..." — Робітник шахти ч. 17 І. Березовченко пише: „Ще на початку минулого року на нашій шахті почали будувати їдальню. Заклали фундамент, вивели стіни. На тому будівництво закінчилось. Ще гірше з пральнею: будують її з 1953 року, а коли закінчать — невідомо. Будівельна контора тільки й робить, що вставляє шибки у вікна, навішує двері, а мине якийсь місяць — все починається спочатку, бо і двері і вікна кудись зникають..." — Робітник столярського цеху І. Меденцев нарікає в своєму листі на погане постачання будівельникам будівельних матеріялів: „... В серпні місяці ми повинні здати в експлюатацію 82-кватирний будинок. Але це важко зробити, бо й досі немає ні дощок для підлоги, ні дверей, ні поручнів. Крім того нам присилають лісовий матеріял з берези, липи, та ще й прямо з плаву, вогкий. А в результаті через деякий час підлога в будинку жолобиться, двері й вікна розсихаються..."

ДЕ СОВЄТСЬКА МОЛОДЬ ПРОВОДИТЬ СВОЇ ВАКАЦІЇ

Як подає „Радянська Україна" з 26 червня, центральний комітет комсомолу в Москві прийняв постанову „про участь комсомольців і молоді у збиранні врожаю в районах освоєння цілинних і перелогових земель". Комсомольські місцеві організації зобов'язані, згідно з цією постановою, в червні - липні дібрати й послати на два місяці 200,000 осіб з числа міської молоді, яка працює у промислових підприємствах, в установах, а також з числа студентів високих шкіл, що виявили „добровільне бажання" поїхати на збирання врожаю до Казахстану і на Сибір.

РОЗКОПКИ НА БЕРЕГАХ ДЕСНИ

Для переведення на берегах Десни розкопин поселень старокам'яної доби в район Новгород виїхала експедиція Інституту Археології Академії Наук УССР, очолювана кандидатом історичних наук І. Шовкоплясом. Цього року, як подає „РУ", відбудеться 11 археологічних експедицій Академії Наук УССР. Особливо старанно має бути досліджений район над річкою Оскіл, який незабаром буде затоплений під водоймище Кременчуцької гідроелектрівні.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Стемфорд, Конн.

Праця Українського Клюбу.

Від довшого часу не проявляє жадної майже діяльности українська стемфордська громада, а зокрема Український Клюб, в якім зосереджувалось культурно-громадське життя. Немає вже концертів гарно зорганізованого хору, нема вистав аматорського гуртка, пішли в забуття всі національні свята й річниці. Відійшли й осторонь стоять тут роджені, забули дорогу до Українського Клюбу новоприбулі, а залишився невеликий гурт переважно старих „ветеранів", що 25 років тому цей Клюб закладали. Навіть „бара" вже ледве животіє. А все ж на тлі тої „мертвеччини" слід піднести один гарний вчинок членів Українського Клюбу. Святкуючи 25-літній ювілей Клюбу, вирішили члени відзначити його гідно й тривалою пам'яткою — а іменно закупном книжок про Україну англійською мовою для місцевої американської бібліотеки. В тій цілі виасиґновано з каси клюбу відповідну суму й закуплено всі дотепер видані англійською мовою книжки про українську справу, три альбоми українських платівок (в тім опери „Наталка Полтавка", пісні Хору Бандуристів, колядок та українських танків) і вплачено річну передплату на Український Квартальник. 23 червня представники клюбу в особах предсідника Николи Когута, фінансового реф. Петра Панкова та члена контр. комісії Григорія Слободи в присутності проф. д-ра М. Андрусяка й проф. А. Микитяка передали офіційно книжки й платівки управі бібліотеки. Управителька бібліотеки і усно і окремим письмом на руки предс. Н. Когута висловила велику радість, а рівночасно й подяку членам клюбу за такий гарний і цінний дар, заявляючи, що по закаталогуванні книжок і платівок, всі вони будуть виложені на спеціяльній виставці з оголошенням про це в місцевій пресі. Місцеві газети „Стемфорд Адвокейт" і „Стемфорд Шаппер" помістили про передачу книжок і платівок спеціяльні згадки, а „Стемфорд Шаппер" ще й знимку з передачі. Признання й похвала належиться управі і всім членам клюбу за такий гарний вчинок.

Піврічні збори членів 350 Від. УНС.

Дня 24 червня відбулися піврічні загальні збори членів 350 Від. УНС. По полагодженні порядку нарад зі звітом секр. д-ра В. Палідвора про працю Відділу, присутні подавали свої думки відносно плянів оживлення діяльности відділу на будуче. Секретар подав до відома, що спеціяльна кампанія для придбання членів закінчилася 30-го червня, і хоч Відділ виконав наложену норму в сто процентах, то все ж в такій організації як УНС кампанія за придбанням членів повинна тривати постійно, щоб заповнити проґалини, які повстають внаслідок вибуття членів.

На закінчення нарад відбулося офіційне вручення почесних грамот і відзнак для УКК тим членам Відділу, які на протязі 5 років виконали свій громадський обов'язок і вплатили національний даток до Народного Фонду. До зібраних промовив секретар В. Палідвор, як уповноважений УКК на Стемфорд — представляючи в ядерних словах ціль й завдання УКК і вказуючи на примірах наглядно ті досягнення, які перевів УКК на відтинку внутрішнім — об'єднуючи в своїх рядах все свідоме й активне українське членство розкинених по цілій Америці організацій, як рівнож всі осяги на відтинку зовнішньому в поширюванні правди про Україну та її боротьбу супроти московського окупанта.

Присутній на зборах проф. А. Стефан, як член Ширшої Ради УКК, звернувся до присутніх із закликом, щоб з повним довір'ям відносились до проводу УКК і старались його працю на кожному кроці підтримувати не тільки морально, але й матеріяльно, вплачуючи рік-річно національний даток. Секр. В. Палідвор відчитав список членів, яким признано почесну грамоту, вручаючи її кожному особисто. Тут слід підкреслити, що на 13 признаних грамот, всі ті 13 громадян є членами 350 відділу У. Н. С. закінчуючи ту скромну врочисту хвилину — пригадав секретар всім зібраним щераз, що громада стемфордська повинна мати далеко більше число тих, які повинні й можуть сповнити свій громадський обов'язок — вплачуючи заледве по 20 центів на тиждень — як даток до Народного Фонду. Бо чим більший буде Народний Фонд, тим успішніша буде праця УКК і тим краще рости буде добре ім'я української громади, як карної й свідомої спільноти.

В. З-ий.

Членство в Українському Народному Союзі — це ваш національний обов'язок і особистий інтерес! Вступайте в члени У. Н. Союзу!

Українського Народного Союзу

Лист до Редакції

Високоповажаний Пане Редактор!

Справа виховання молодого покоління стала сьогодні на стільки актуальна й невідкладна, що вона щоденно стискає до болю наше батьківське серце. Ходить бо про збереження українських душ в наших дітей. Ми — батьки в міру наших сил і можливостей в нових обставинах, робимо все, щоб виховати наших дітей в релігійному і національному дусі, щоб виховати з них добрих громадян нашої придбаної батьківщини Америки, і вірних синів нашої рідної батьківщини — поневоленої України. Це святий обов'язок кожної родини.

Але ж самим батькам часто не під силу боротися з неґативними впливами оточення мільйонових міст таких, як Ню Йорк, Шикаґо, Филаделфія та інші. Ми потребуємо, активної допомоги у вихованні дітей і молоді з боку наших духовних отців, учителів, молодечих організацій та всього зорганізованого українського громадянства.

Радісну вістку в цьому напрямку приніс нам щоденник „Свобода", ч. 131, від 12 липня 1956 року, де в статті під заголовком „Наради в справах навчання українознавства у Филаделфії" довідуємось, що справа виховання наших дітей стала уже предметом турбот громадських чинників. В ініціятиві і під проводом Управи Філії УККА у Филаделфії зорганізовано Відділ Шкільництва, завданням якого є якнайбільше приєднати дітвори до існуючих шкіл українознавства, скріплення їх організаційно й фінансово, організація таких шкіл в інших районах міста, утворення фонду допомоги цим школам. Ми вітаємо цей благородний почин філії УККА. Від щирого серця бажаємо виконати намічені задуми і пляни на новий 1956-1957 рік. Ми, батьки, вам в цьому допомагатимемо морально і матеріяльно і до цього закликаємо всі громадські організації та увесь український загал міста Филаделфії.

О. Смирінський.

Филаделфія, 15 липня 1956 р.

Індекс цін в попередньому тижні зменшився на 0.1 відсотка

Вашингтон. — Статистичне бюро департаменту праці повідомляє, що індекс цін на консумпційні товари в тижні, який закінчився 17-го липня ц. р., зменшився на 0.1 відсотка і становив 114.0 в порівнянні з цінами в роках 1947-1949, коли він виносив 100. В фармерських продуктах збільшилися ціни на живу рогату худобу, зерно та яйця. Але значно зменшилися ціни на картоплю, а також на овочі та городину. Зменшилися незначно ціни на м'ясо.

„Ку Клукс Клен" організується

Лейклейд, Флорида. — На Флориді організація „Ку Клукс Клен" почали кампанію за здобуття нових членів. Недавно ця організація відбула публічні збори під голим небом, відділивши шнурами цікаву публіку, яка приглядалася їхній церемонії. 28-го липня мають відбутися другі публічні збори в Джексонвіллі на Флориді. Під час зборів відбувається палення хрестів, а члени цієї організації, з довгими каптурами на головах, виголошують промови та розкидають летючки, щоб звербувати нових членів для боротьби проти скасування окремих шкіл для кольорового населення і проти комунізму та для підтримки, як це вони називають, чистого американізму.

Гуцулів і закарпатців вивозять на Донбас

„Радянська Україна" з 15 червня подає, що з Ужгороду вирушив черговий транспорт 500 юнаків і дівчат Закарпаття на роботи в Донбасі. Також із Станиславівської области, звідки на роботи в Донбасі забрано вже понад 800 молоді, на початку червня вирушила нова партія „молодих ентузіястів" — 150 осіб. Молодь на станції проводжають родини і представники партійних місцевих організацій. Станцію з цієї нагоди оздоблюють транспарентами з написами: „На славні діла вас кличе партія, молоді патріоти!"

Хроніка українського життя

В Англії

АПОСТОЛЬСЬКИЙ ВІЗИТАТОР КИР ІВАН БУЧКО У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

У вечірніх годинах дня 9-го липня прибув до Англії Високопреосвященніший Кир Іван, якого зустріли на залізничній станції Вікторія в Лондоні Ген. Вікарій Ап. Візитатора Українців-Католиків Англії Всч. Прелат А. Малиновський і Канцлер о. М. Ратушинський.

Під час свого побуту у Вел. Британії впродовж трьох тижнів Владика відвідає такі скупчення вірних: Ноттінґам, Болтон, Манчестер, Ковентри, Рочдейл, а також Дитячу Виховну Оселю СУМ-у. В Рочдейлі Владика посвятить новозакуплений будинок української католицької церкви, а в Манчестері іконостас.

ВИСВІТЛЮВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ФІЛЬМІВ

З половини липня ц. р. почалося висвітлювання двох українських фільмів продукції „Солук-Фільм" в ЗДА: „Чар танку" та „Романс в Карпатах". Воно відбувається по більших скупченнях українського громадянства з рамени Союзу Українців у Вел. Британії, який заключив договір з представником цієї фірми на висвітлювання цих фільмів по своїх Відділах в терені.

В Параґваї

УКРАЇНЦІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ПРИЇЗДУ СОВЄТСЬКИХ СПОРТОВЦІВ

Українці в Параґваї надрукували такого листа в щоденнику „Трибуна" з 8-го червня в Асунсіоні. Редакція над цим протестом дала такий заголовок: „Вільні українці з нами".

„Український осередок в Параґваю, що гуртує всіх синів тієї розкішної землі, мученої сьогодні варварськими стопами совєтів, прислав до спортової секції „Трибуни" свій голос солідарности з нашими зусиллями проти візити росіян і протест проти пропозиції спровадити їх до Параґваю. Згаданий лист виявляє цілу драму, яку переживає сьогодні український народ під кривавим ярмом совєтського комунізму. В протесті пишеться: У накладі цього шановного щоденника ч. 16706 прочитали ми на стор. 7 згадку про поїздку московської групи кошиківки до полудниево-американських держав. В цій статті згадується про інтерес деяких параґвайських клюбів спровадити на змагання до Асунсіону російську дружину. В цьому самому числі щоденника на 8-ій сторінці знайшли ми редакційну статтю під наголовком: „Не повинні приїжджати" в зв'язку з вищесказаним.

Це є причина, знаходимо в одержаному листі, яка заставляє висказати нашу найщирішу ґратуляцію пану редакторові за щирість і прямість в цій справі.

Знаючи комуністичну підлість, продовжує лист, в спорті або в політиці, треба поборювати чортівський режим, що знищив мільйони невинних людей. До Литви, Румунії, Мадярщини і Польщі треба поставити на перше місце Україну. Ми, українці, додаємо наш голос протесту до Вашого з більшими ще підставами. Наша нація, що числить 45 мільйонів душ, перетерпіла більше як другі нації від 1922 року під бандитським режимом комуністів.

Для цивілізованого світу — продовжує лист висланий нам українцями — є добре відома справа штучного голоду в Україні в 1933 році, в наслідок якого згинуло 7 мільйонів наших земляків. Мільйони політичних в'язнів терплять на Сибірі в концентраційних таборах. Перед Катином була Винниця, де замордовано 12 тисяч українців (залучуємо фотографії). Коло 50 єпископів українських католицьких і православних замордовано російським комуністичним режимом. Щойно згинули 500 українських жінок під московськими танками в недавньому страйку політичних в'язнів, підчеркує лист.

І продовжує: Від року 1935 осіли в Параґваю коло 10.000 українських колоністів; по другій світовій війні немає між ними одної родини, щоб не мала невинних жертв від цього чортківського режиму в своїй батьківщині.

У закінченні листа, якого ми одержали від українців, говориться: Це є причини, між багатьма іншими, які приневолили нас написати листа: долучити наш голос перестороги для параґвайського народу, як знавці й живучі свідки цього бандитського режиму, який ми перенесли на нашому тілі й душах. В цій боротьбі, сьогодні, між християнством і підлотою російського комунізму не повинно бути ні одної людини, яка вміє цінити стан людини і християнина, щоб подала руку бандитові, хоч би й в ролі спортовця. З тої то причини залучуємо до прямого протесту цього щоденника наш протест, заявляючи, що російські комуністи не повинні приїхати до Параґваю, землі свободи й християнства".

Лист підписали панове: Ілля Падучак і інженер А. Куцинський, як голова й секретар Українського Осередку в Параґваю.

Цей сам щоденник в числі з 9-го червня приніс вістку про напад українських повстанців на совєтський поїзд коло Шепетівки, під час чого згинуло багато совєтських вояків.

ПРИЇЗД Д-РА ЯНОВА

3-го липня прибув до Великої Британії президент Українського Християнського Руху (УХР) в Европі та секретар Европейського Відділу НТШ, проф. д-р Володимир Янів. Він відвідав Централю Союзу Українців у Вел. Британії, як також поодиноких сусп.-громадських діячів та мав з ними розмови на тему оживлення діяльности УХРуху та цьому терені. З цього приводу було влаштовано 6-го липня вужчу нараду, на якій гість з континенту поділився своїми плянами відносно влаштування Студійних Днів — присвячених виховній проблематиці на еміґрації, зокрема накресленню виховної політики закордонами рідних земель, яка є незвичайно актуальна під сучасну пору на европейському континенті. 7-го липня д-р В. Янів виголосив з рамени УХРуху доповідь під заголовком: „Папа Пій XII на тлі Вселенської Церкви". Доповідь відбулася в приміщенні СУБ в Лондоні. Чергового дня 8.7.56 він виголосив для громадянства м. Лондону доповідь „Франко — в'язень".

Ці доповіді погодився прелеґент виголосити також в більших скупченнях українського громадянства на цьому терені в Единбурґу, Манчестері, Брадфорді, Рочдейлі, Ноттінґамі і Стоке-он-Тренті. Він говоритиме і на тему „Переслідування Церков в Україні".

ДИТЯЧІ ВИХОВНІ ОСЕЛІ

8-го липня відбулося святочне відкриття третьої Виховної Оселі СУМ „Юнацька Січ", яка триватиме впродовж трьох тижнів в чудовій околиці Графства Саррей в Південній Англії. Виховна Оселя, яка примістилася на фармі Інвалідської Оселі Союзу Українців у Вел. Британії, та влаштовується при матеріяльній допомозі цієї останньої установи, охоплює 116 дітей віком від 7 до 14 років життя. В Оселі ведуть зайняття 20 учителів та виховників. Керівник Оселі п. І. Федчиняк.

Другий Виховний Табір, який веде 6-тий з черги рік Клюб Виховних Осель та Мандрівок (КВОМ) Пласт відбудеться в цьому ж самому приміщенні та триватиме від 29-го липня по 18-го серпня.

КОРОЛІВСЬКІ ДІТИ ПІД ЧАС ЦЕРЕМОНІЇ

Під час презентації королевою Єлисаветою II нового прапору першому батальйонові Королівського Беркшайрського Полку принцеса Анна виявляє свою нетерплячку, переступаючи з ноги на ногу. З деяким зацікавленням приглядається церемонії принц Чарлз.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, Членами Відділу УНСоюзу св. Андрія Первозванного ч. 66 та Членами Церкви св. Володимира в Ню Йорку, що по короткій недузі упокоївся в Господі 24-го липня 1956 р. наш Найдорожчий Муж, Батько і Дідунь

ВАСИЛЬ ДИЧКО

народжений у вересні 1883 р. в селі Костарівці Сяніцького повіту, Галичина.

ПАРАСТАС

буде відправлено В ЧЕТВЕР 26-го ЛИПНЯ о год. 8-ій вечора, а В П'ЯТНИЦЮ 27-го ЛИПНЯ о год. 9-ій ранку відбудеться ПОХОРОН з пох. заведення П. Яреми при 7-ій вул. на цвинтар св. Михаїла в Лонґ Айленд.

Похоронні обряди звершить о. Протоєрей Андрій Кущак, парох церкви Преч. Діви Марії в Гіксвіл, Лонґ Айленд.

Горем прибиті:

Дружина — ПЕЛАГІЯ
Дочки: ЄЛИСАВЕТА,
АНТОНІНА з мужем Франком Вільсоном
ОЛЕНА з мужем Генрі Бідерменом
і Внуки та Сестра СОФІЯ з мужем Михайлом Пертком і Дітьми.

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників.

• РОЗШУКИ •

Прошу п. П. СУХУ подати свою адресу. Маю вістку з краю про Вашу сестру п. Кубай.
С. НАГІРНА
104 East 7th Street,
New York 9, N. Y.

Анна Пасічна з дому Данило, пошукує сестру Францішку ДАНИЛО зі села Сокола, пов. Мостиська, Галичина. Три роки тому була в Rochester, N. Y. Хто знав би про неї або вона сама, прошу голоситись до: Mrs. Anna Pasichna, 632 E. 9th St., New York 9, New York.

Пошукую рідню МИХАЙЛА ГЛАДУНА з с. Коропатники, пов. Бережани, який в 1944 р. жив в Юґославії і згинув від побиття сербських четників. Залишилась хвора жінка і четверо дітей. Хто з Рідні, або хто знав би про їх родину чи знайомих, прошу писати на адресу:
I. UDYCH
229 E. 10th St., New York 3, N. Y.

Хто знав би про ГРИГОРІЯ ДІТКУНА з Підкаміня, який в часі війни перебував у Штравбінґу біля Віллерсберґу. Пошукує його Родина. Прошу голоситись на адресу: Peter Chupa, 68 North 3rd St., Brooklyn 11, N. Y. Заграничні часописи прошу про передрук.

ТАРЗАН, ч. 3708. Вмішується до акції.

Співчуваючи з Бернардом, сказав Тарзан: — продовжуйте свою ролю вартового. Старатимуся вам допомогти!

Мавполюдина почала далі працювати, але бистра думка обдумувала сміливий плян...

Кілька мінут пізніше Тарзан спостеріг, як порожній каблевий віз переїздив для навантаження. Нагло він скочив і вдарив Бернарда в лице.